
Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů zákona,
kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění
pozdějších předpisů, a některé další zákony (transpozice
směrnice CRD V)

Obsah

1.	Shrnutí závěrečné zprávy RIA	3
2.	Důvod předložení a cíle	6
2.1.	Název	6
2.2.	Definice problému	6
2.3.	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	7
2.3.1.	Zhodnocení existujícího právního stavu v oblasti regulované CRD a CRR.....	7
2.3.2.	Zhodnocení existujícího právního stavu ohledně výplaty pohyblivé složky odměny a změny, které přináší CRD V v této oblasti (k diskreci č. 1 a č. 2).....	9
2.4.	Identifikace dotčených subjektů.....	12
2.4.1.	Vymezení dotčených subjektů z hlediska transpozice CRD V.....	12
2.4.2.	Vymezení dotčených subjektů z hlediska vyhodnocení dále uvedených diskrečních ustanovení	13
2.4.3.	Vymezení konzultovaných subjektů	14
2.5.	Popis cílového stavu	14
2.6.	Zhodnocení rizika.....	16
3.	Návrh variant řešení diskrečních ustanovení a jejich vyhodnocení	17
3.1.	Přehled diskrecí obsažených v CRD V a CRR II	17
3.2.	Způsob hodnocení dopadů.....	17
	Čl. 94 odst. 4 CRD – Požadavky na výplatu pohyblivé složky odměny v případě určitých institucí ..	18
	Čl. 94 odst. 5 CRD – Požadavky na výplatu pohyblivé složky odměny v případě pracovníků s relativně nízkou pohyblivou složkou odměny.....	24
	Čl. 109 odst. 6 CRD – Uplatňování pravidel odměňování na konsolidovaném základě	28
	Čl. 4 odst. 1 bod 145 písm. b) CRR – Jedna z podmínek ve vymezení tzv. malé a nepříliš složité instituce.....	31
4.	Výběr nejvhodnějšího řešení	38
5.	Implementace doporučené varianty a vynucování	38
6.	Přezkum účinnosti regulace.....	38
7.	Konzultace a zdroje dat	39
8.	Seznam zkratk.....	40

1. Shrnutí závěrečné zprávy RIA

1. Základní identifikační údaje	
Název návrhu zákona: Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Ministerstvo financí ČR	<p>Předpokládaný termín nabytí účinnosti: 29. 12. 2020</p> <p>Odložená účinnost (v návaznosti na CRD V):</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nová úprava vyhodnocování úrokového rizika investičního portfolia a související úprava kritérií pro proces dohledu a hodnocení: 28. 6. 2021 - Omezení distribuce zisku v případě neplnění kapitálové rezervy k pákovému poměru u globálních systémově významných institucí: 1. 1. 2022 <p>Přechodná ustanovení (v návaznosti na CRD V):</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tuzemské mateřské finanční holdingové osoby, evropské mateřské finanční holdingové osoby, tuzemské mateřské smíšené finanční holdingové osoby a evropské mateřské smíšené finanční holdingové osoby, které již existují k 27. 6. 2019, žádají o schválení do 28. 6. 2021.
<p>Implementace práva EU: Ano:</p> <p>– termín stanovený pro implementaci CRD V: 28. 12. 2020</p> <p>– uveďte, zda jde návrh zákona nad rámec požadavků stanovených předpisem EU: Ano</p>	
2. Cíl návrhu zákona	
Implementace pravidel zavedených směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/878/EU ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2013/36/EU, pokud jde o osvobozené subjekty, finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, odměňování, opatření a pravomoci v oblasti dohledu a opatření na zachování kapitálu, do českého právního řádu.	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: <i>Ne</i>	
-	
3.2 Dopady na mezinárodní konkurenceschopnost ČR: <i>Ne</i>	
-	
3.3 Dopady na podnikatelské prostředí: <i>Ano</i>	
Lze očekávat nepřímý pozitivní dopad na podnikatelské prostředí, resp. na stabilitu regulovaného odvětví. Návrh předkládaného zákona, resp. směrnice (EU) 2019/878 (dále i jen „CRD V“) a nařízení (EU) 2019/876 (dále i jen „CRR II“) pokračují v dalším upevňování finančního systému Evropské unie (dále jen „EU“) a v posilování odolnosti jednotlivých institucí vůči případným ekonomickým otřesům. Lze přitom očekávat, že zvyšující se stabilita finančního systému bude mít pozitivní vliv i na důvěru spotřebitelů	

<p>v bankovní sektor a služby jím poskytované, díky čemuž lze dále očekávat zpětný pozitivní dopad na regulované prostředí. Vedle výše uvedeného návrh zákona, resp. implementace CRD V, v důsledku přehodnocení některých dosavadních regulatorních požadavků přispívá ke zmírňování administrativní zátěže na straně finančních institucí, a to v případech, kdy regulatorní požadavky nebyly přiměřené přínosům z jejich uplatnění (jedná se zejména o oblast regulace odměňování). Na druhou stranu si aplikace nových pravidel vyžádá náklady na straně regulovaných subjektů, které však nebylo možné vyčíslit.</p>
<p>3.4 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje): <i>Ne</i></p>
-
<p>3.5 Sociální dopady: <i>Ne</i></p>
-
<p>3.6 Dopady na spotřebitele: <i>Ano</i></p>
<p>Lze očekávat nepřímý pozitivní dopad na spotřebitele spočívající v posílení důvěry spotřebitelů ve stabilitu finančního sektoru. Důvěra v bankovní sektor i v banky samotné se skládá z mnoha dílčích faktorů, včetně faktoru institucionální stability sektoru. Návrh zákona, resp. CRD V a CRR II, zavádí řadu prvků, které obezřetné podnikání a stabilitu bankovního sektoru posilují. Základním předpokladem pro využívání služeb daného segmentu je přitom právě důvěra spotřebitelů v něj a ve služby, které nabízí.</p>
<p>3.7 Dopady na životní prostředí: <i>Ne</i></p>
-
<p>3.8 Dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti žen a mužů: <i>Ano</i></p>
<p>Pokud jde o zákaz diskriminace, resp. o problematiku rovnosti mužů a žen, reaguje nová evropská úprava (CRD V) nově na platovou nerovnost mužů a žen a zavádí v této věci několik provázaných opatření. Ta zahrnují zakotvení zásady rovného odměňování do systémů správy a řízení institucí, zavedení informační povinnosti vůči dozorovým orgánům o rozdílech v odměňování mužů a žen a vyhodnocování těchto informací jak na národní tak evropské úrovni ze strany ČNB, resp. EBA. Ze strany EBA se rovněž předpokládá vydání obecných pokynů o genderově neutrálních zásadách odměňování.</p> <p>V právním řádu České republiky je zákaz diskriminace v oblasti odměňování na základě pohlaví zakotven především v zákoně č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací (antidiskriminační zákon) a zákoně č. 262/2006 Sb., zákoník práce. Zásada stejné odměny mužů a žen za stejnou nebo rovnocennou práci je zakotvena i přímo ve smlouvě o fungování Evropské unie. Faktem však zůstává, že v České republice je průměrný rozdíl mezi mediánovým výdělkem mužů a žen zhruba 20 % s tím, že nerovnováha je výraznější u vyšších výdělků¹, které jsou pro finanční sektor typické. Lze přitom předpokládat, že významným faktorem vedoucím k platovým rozdílům je právě</p>

¹ V 1. čtvrtletí 2019 byl mediánová mzda žen 24 982 Kč, zatímco u mužů byla 29 936 Kč, tedy vyšší takřka o 5 tis. Kč (resp. 20 %). Zároveň byly mzdy mužů rozprostřené v podstatně větší šíři, zejména oblast vysokých výdělků je notně vyšší než u žen, ženy měly horní decil 44 343 Kč a muži 57 576 Kč, čímž je vyšší o 30 %. Zdroj: Analýza Českého statistického úřadu „Vývoj českého trhu práce – 1. čtvrtletí 2019“.

porušení výše uvedené zásady rovného odměňování.

Je přitom nezbytné, aby instituce zásadu rovného odměňování důsledně dodržovaly. Návrh zákona zařazuje do všech měněných přepisů povinnost začlenit tuto zásadu do řídicího a kontrolního systému institucí, přičemž nesplnění požadavků na řídicí a kontrolní systém je přestupkem s možností uložení pokuty (srov. § 36e odst. 2 písm. a) zákona o bankách, § 27b odst. 2 písm. a) zákona o spořitelních a úvěrních družstvech a § 164 odst. 1 písm. d) a e) zákona o podnikání na kapitálovém trhu). Dále se v návaznosti na požadavek CRD V zavádí informační povinnost institucí vůči ČNB, pokud jde o rozdíly v odměňování mužů a žen a navazující informační povinnost ČNB vůči Evropskému orgánu pro bankovnínictví (EBA). EBA na základě informací shromážděných příslušnými orgány vydá zprávu o tom, jak instituce genderově neutrální zásady odměňování uplatňují. Je možné shrnout, že pokud jde o zásadu rovného odměňování mužů a žen, lze očekávat od navrhovaných úprav pozitivní dopad, a to jak přímý, tak nepřímý. Přímý dopad spočívá v možnosti uložení sankce, pokud řídicí a kontrolní systémy institucí umožní porušení zásady rovného odměňování mužů a žen, nepřímý pak ve větším zaměření se na tuto oblast, které lze v návaznosti na pravidelný reporting jak na národní tak evropské úrovni očekávat.

3.9 Dopady na výkon státní statistické služby: *Ne*

-

3.10 Korupční rizika: *Ano*

Navrhovaná právní úprava byla posuzována v souladu se schválenou vládní metodikou na hodnocení korupčních rizik (CIA – Corrupt Impact Assessment).

Dotčené zákony, coby veřejnoprávní předpisy obsahující četná oprávnění orgánů veřejné moci, s sebou z povahy věci vždy nesou možné riziko korupčního chování, a to jak na straně orgánů veřejné moci, tak regulovaných subjektů. Začlenění institutů obsažených v CRD V a na ně navazujících procesů a oprávnění ČNB do národní právní úpravy je však nezbytnou podmínkou řádné implementace CRD V. Zamýšlených právních účinků nelze dosáhnout prostředky vykazujícími menší korupční potenciál, tj. vždy bude v rámci nastavených procesů nutné počítat s kompetencemi dohledových orgánů členských zemí. Návrh zákona přitom pravomoci ČNB oproti nezbytnému minimu nikterak nerozšiřuje.

I v případě, že odhlédneme od nezbytnosti navržené právní úpravy, lze korupční rizika související s návrhem zákona označit za nepřilíš významná. Nejsou zaváděny instituty a procesy, které by představovaly nové typy korupčních rizik nebo jejich širší dopad. Z návrhu je zřejmé, který orgán je kompetentní v dané věci rozhodovat. Tímto je ČNB jakožto orgán vykonávající dohled nad finančním trhem v ČR. Rozhodování ČNB se řídí správním řádem a navržené postupy nikterak neusnadňují korupční jednání a ani neznesnadňují jeho odhalování.

3.11 Dopady na bezpečnost nebo obranu státu: *Ne*

-

2. Důvod předložení a cíle

2.1. Název

Zákon, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

2.2. Definice problému

Návrh zákona je předkládán z důvodu nutnosti transponovat směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/878/EU ze dne 20. 5. 2019, kterou se mění směrnice 2013/36/EU, pokud jde o osvobozené subjekty, finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, odměňování, opatření a pravomoci v oblasti dohledu a opatření na zachování kapitálu do české právní úpravy v souladu s transpoziční lhůtou stanovenou v této směrnici, která činí 18 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost (termín pro implementaci je 28. 12. 2020).

Pokud jde o materiální potřebu úpravy regulatorního prostředí, na evropské úrovni se již dospělo k závěru, že některé instituty a regulatorní oblasti je třeba lépe precizovat či přehodnotit. Za účelem dalšího posílení finančního systému se jako nezbytné ukázalo upravit zejména tyto problematické oblasti:

- a) protože instituce ovládané holdingovými osobami nejsou vždy schopny zajistit splnění požadavků na konsolidovaném základě napříč celou skupinou, je nezbytné holdingové osoby včlenit do oblasti přímé působnosti pravomocí dohledu; v souvislosti s plněním povinností na konsolidovaném základě holdingovými osobami je pak nezbytné zavést zvláštní schvalovací postup, který jasně stanoví, která osoba v holdingu je za plnění povinností na konsolidovaném základě odpovědná;
- b) je potřeba upravit některé zásady týkající se odměňování (zejména požadavky na odklad splatnosti a výplatu v cenných papírech), které u malých institucí nebo pracovníků s relativně nižší pohyblivou složkou odměny přinášejí přílišnou zátěž a nejsou přiměřené přínosům z jejich uplatnění;
- c) dále se ukázalo jako nezbytné přesněji stanovit podmínky, za kterých může být uložen dodatečný kapitálový požadavek a zajistit tak jeho obdobné uplatňování ve všech členských státech;
- d) je třeba stanovit, že pro jednotlivé skupiny bank a typy expozic bude sazba pro krytí systémového rizika stanovena samostatně, a to s cílem zajistit, aby instituce s podobným rizikovým profilem měly obdobnou sazbu této kapitálové rezervy;
- e) za účelem usnadnění a posílení dohledu a zvýšení způsobilosti dotčených subjektů při řešení krize se u velkých skupin se sídlem mateřské společnosti mimo EU ukázalo jako nezbytné ustavit tzv. zprostředkující ovládající osobu, v první fázi se předpokládá zejména monitoring dotčených osob s cílem nastavit v budoucnu příslušné povinnosti těchto osob;
- f) dozorové orgány by měly mít možnost sdělit dohláženým institucím svůj požadavek na úpravu výše kapitálu převyšující minimální závazné kapitálové požadavky, kterou by podle jejich hodnocení měla tato instituce držet, aby se vypořádala s výhledovými zátěžovými scénáři.

CRD V i CRR II obsahují i diskreční ustanovení (jejich výčet je uveden v bodu 2.1 této závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace - dále jen „ZZ RIA“), která umožňují členským státům ve vymezených případech zvolit odlišnou úpravu, než která je stanovena v CRD V, resp. CRR II. Zásadním důvodem pro zpracování hodnocení dopadů regulace je tedy nutnost zvážit, jaká řešení předmětných diskrečních ustanovení jsou v rámci podmínek České republiky (dále jen „ČR“) nejvhodnější. Na vyhodnocení těchto diskrecí je také toto hodnocení dopadů regulace, resp. ZZ RIA zaměřeno (v souladu s čl. II, oddíl B Obecných zásad pro hodnocení dopadů regulace upravil zpracovatel strukturu ZZ RIA tak, aby lépe vyhovovala pro vyhodnocení jednotlivých diskrecí, které jsou na sobě v zásadě nezávislé).

2.3. Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

2.3.1. Zhodnocení existujícího právního stavu v oblasti regulované CRD a CRR

Základní právní akty EU upravující podnikání, resp. rámec obezřetnostního dohledu úvěrových institucí (tj. bank a spořitelních a úvěrních družstev - družstevních záložen) představují v současnosti směrnice 2013/36/EU (dále jen „CRD IV“) a nařízení č. 575/2013 (dále jen „CRR I“), které byly přijaty v reakci na finanční krizi probíhající v letech 2007 – 2008. Do CRD IV a CRR I byl v zásadě převzat nový koncept regulatorního rámce označovaný jako tzv. Basel III². Tato regulace je pak společně se směrnicí 2014/49/EU o systémech pojištění vkladů (dále jen „DGSD“) a se směrnicí 2014/59/EU o ozdravných postupech a řešení krize bank (dále jen „BRRD“) nazývána jako tzv. Single Rulebook³, který má zejména odstranit rozdíly v právních předpisech a praxi členských států, zajistit stejnou úroveň ochrany spotřebitelů a zajistit rovné podmínky pro úvěrové instituce v celé EU.

Implementace CRD IV a CRR I do českého právního řádu byla provedena změnami jednotlivých sektorových právních předpisů, a to zákonem č. 135/2014 Sb., ze dne 18. června 2014, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením přístupu k činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry a dohledu nad nimi, s účinností od 22. července 2014 (části od 1. ledna 2016).

V návaznosti na vyhodnocení jednotlivých součástí regulace bylo jak ze strany Basilejského výboru pro finanční dohled (dále jen „BCBS“), tak ze strany evropských orgánů přistoupeno k další revizi regulatorního rámce. V rámci BCBS byla výsledkem revize standardu Basel III, v důsledku které došlo k modifikaci a zpřísnění některých požadavků. Na evropské úrovni Evropská komise (dále jen „EK“) předložila v roce 2016 rozsáhlý balíček legislativních návrhů usilujících o posílení bankovního sektoru v EU v rámci iniciativy související se snahou o snižování rizik v bankovním sektoru (balíček pro snižování rizik, tzv. Risk Reduction Package), který do značné míry vychází z pravidel obsažených v revidovaném standardu Basel III. Součástí balíčku jsou návrhy revize stávajících obezřetnostních regulatorních pravidel CRD IV a CRR I, revize BRRD a nařízení zřizujícího jednotný mechanismus pro řešení krizí (SRMR). Zároveň se balíčkem přistupuje k částečnému dokončení implementace původního

---

² Basel III je jedním z dokumentů Basilejského výboru pro bankovní dohled (BCBS). Toto mezinárodní fórum pro pravidelnou spolupráci v oblasti bankovní regulace se v průběhu času přetvořilo ve všeobecně uznávanou platformu pro tvorbu mezinárodně uznávaných bankovních standardů. I když je vzhledem k povaze BCBS potřeba vnímat jím tvořenou regulaci jako „soft law“, je tato regulace v dnešní době obecně přijímána a vnímána jako předobraz závazné regulace přijímané po celém světě. Standardy vydávané výborem se označují Basel a byly dosud vydávány ve třech generacích označovaných jako Basel I, Basel II, Basel III.

³ Jednotný soubor pravidel (Single Rulebook“) je tvořen právními akty, které musí být dodržovány všemi finančními institucemi v EU (včetně přibližně 8 300 bank).

standardu Basel III a dále k implementaci některých částí jeho revizí. Co se týče dokončení implementace původního standardu Basel III, zavádí se balíčkem pro snižování rizik závaznost pákového poměru, stejně jako zajištění financování dlouhodobých aktiv stabilními zdroji prostřednictvím ukazatele čistého stabilního financování (Net Stable Funding Ratio – NSFR), jenž doplňuje již účinný požadavek krytí likvidity (Liquidity coverage ratio – LCR).

Balíčkem pro snižování rizik jsou zaváděny zejména následující novinky:

- úprava pravidel pro velké expozice, kdy rozhodující část dosavadních pravidel pro velké expozice zůstává v platnosti s tím, že se v souladu s revidovaným standardem Basel III ruší speciální vymezení kapitálu použitelného pro velké expozice – nově jsou limity pro velké expozice stanoveny výhradně z kapitálu tier 1. Vedle stávajícího 25 % limitu na velikost expozice se zavádí přísnější 15 % limit na vzájemné expozice mezi globálními systémově významnými institucemi;
- změny pravidel pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku implementující tzv. fundamentální přehodnocení obchodního portfolia (Fundamental Review of trading book - FRTB), které budou prozatím využity pouze pro účely výkaznictví;
- změny pravidel pro výpočet kapitálových požadavků k riziku protistrany u derivátů;
- zavedení dodatečného požadavku k pákovému poměru pro globální systémově významné instituce ve výši 50 % z rezervy pro globálně systémově významné instituce;
- zavedení tzv. zprostředkujícího mateřského podniku pro velké bankovní skupiny mimo EU, které mají dvě nebo více dceřiných institucí v EU. Ty by měly povinnost zřídit zprostředkující mateřský podnik, jehož prostřednictvím by konsolidovaly všechny své činnosti v EU. Cílem je usnadnit dohled nad skupinami a zvýšit způsobilost dotčených podniků k řešení krize;
- změny v pravidlech Pilíře 2, kde je kromě úprav podmínek pro dodatečné kapitálové požadavky nově zaveden i pokyn k držení dodatečného kapitálu, tzv. capital guidance, kdy orgány dohledu sdělí institucím svá očekávání ohledně výše kapitálu drženého nad rámec kapitálových požadavků podle Pilíře 1 a Pilíře 2 a nad rámec kapitálových rezerv. Jde tedy o „měkký“ požadavek orgánu dohledu, který představuje nový, méně přísný, resp. méně formální nástroj v porovnání s dodatečným kapitálovým požadavkem. Nenaplnění těchto měkkých požadavků není důvodem pro restrikce uplatňované vůči instituci z titulu neplnění kapitálového požadavku podle Pilíře 1 nebo Pilíře 2 nebo opatření při neplnění kombinované kapitálové rezervy, přičemž však opakované neplnění tohoto měkkého požadavku může vyústit v „tvrdý“ požadavek na navýšení kapitálu v rámci Pilíře 2;
- zohlednění principu proporcionality v regulaci, které se zobrazuje především v zavedení zjednodušeného požadavku na výkaznictví, zpřístupňování informací a v zavedení zjednodušeného výpočtu ukazatele čistého stabilního financování (sNSFR) pro malé a nepřiliš složité instituce;
- změna v podpůrných koeficientech pro expozice malých a středních podniků;
- změny v úpravě odměňování, zaměřené rovněž především na zohlednění principu proporcionality (blíže viz dále v textu).

Novela CRR II zahrnuje kromě opatření reflektujících z velké části zejména požadavky revidovaného standardu Basel III také implementaci požadavku na celkovou kapacitu absorbovat ztráty (Total Loss-absorbing Capacity, dále jen „TLAC“). Jedná se o mezinárodní standard zveřejněný v listopadu 2015 Radou pro finanční stabilitu (FSB) po konzultaci s BCBS, který má zajistit, aby globální systémově významné banky, označované v unijní legislativě jako globální systémově významné instituce (G-SIIs), držely dostatečný objem vysoce absorpčních kapitálových a dluhových nástrojů umožňujících nejen

absorbovat případné ztráty, ale následně také obnovit kapitál příslušné banky v takové výši, aby mohla dále vykonávat své zásadní funkce, a to vše bez nutnosti vynaložit veřejné prostředky k zabezpečení finanční stability.

2.3.2. Zhodnocení existujícího právního stavu ohledně výplaty pohyblivé složky odměny a změny, které přináší CRD V v této oblasti (k diskreci č. 1 a č. 2)

S ohledem na to, že dvě z diskrecí řešených v ZZ RIA se týkají problematiky výplaty pohyblivé složky odměny pracovníkům s vlivem na rizikový profil instituce, je zhodnocení právního stavu této oblasti věnována tato samostatná podkapitola.

V současné době je problematika odměňování pracovníků s vlivem na rizikový profil instituce na národní úrovni upravena zákonem o bankách, zákonem o družstevních záložnách, zákonem o podnikání na kapitálovém trhu a vyhláškou České národní banky č. 163/2014 Sb., o výkonu činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry (dále jen „vyhláška ČNB“). Výše uvedená právní úprava vychází z evropské regulace, zejména pak z čl. 92 a 94 CRD.

Kategorie zaměstnanců s vlivem na rizikový profil instituce jsou v současnosti upraveny v přímo použitelném předpise, kterým je nařízení EK v přenesené působnosti č. 604/2014 ze dne 4. března 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU, pokud jde o regulační technické normy týkající se kvalitativních a vhodných kvantitativních kritérií k určení kategorií zaměstnanců, jejichž pracovní činnosti mají podstatný vliv na rizikový profil instituce.

Konkrétní pokyny k aplikaci uvedených ustanovení CRD IV jsou obsaženy v obecných pokynech EBA k řádným zásadám odměňování podle čl. 74 odst. 3 a čl. 75 odst. 2 směrnice 2013/36/EU a k informacím zpřístupňovaným podle čl. 450 nařízení (EU) č. 575/2013 (dále jen „obecné pokyny EBA“), které nahradily obecné pokyny na odměňování z r. 2010⁴. Obecné pokyny EBA byly promítnuty do úředního sdělení České národní banky ze dne 18. 9. 2014 k výkonu činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry – odměňování (dále jen „úřední sdělení ČNB“).

Cílem regulace odměňování je zajištění souladu postupů odměňování s efektivním řízením rizik. Za tímto účelem jsou dotčené osoby povinny zavést a udržovat systém odměňování, který nemotivuje pracovníky k nadměrnému podstupování rizik, je v souladu s dlouhodobými zájmy povinné osoby, zamezuje střetům zájmů a především zaručuje, že výplata odměn neomezí schopnost povinné osoby posílit kapitál.

Některé základní zásady odměňování uplatňují povinné osoby pro všechny kategorie pracovníků. Specifická pravidla odměňování jsou pak uplatňována pro kategorie pracovníků, jejichž činnosti mají významný vliv na celkový rizikový profil povinné osoby; tyto pracovníky povinná osoba identifikuje na základě výše uvedeného prováděcího nařízení EK.

Mezi pravidla odměňování pracovníků s významným vlivem na celkový rizikový profil instituce patří mimo jiné zásady týkající se formy a struktury pohyblivé složky odměny. Podle aktuálně účinné právní úpravy, která vychází ze znění čl. 94 CRD IV, v souladu s vyhláškou ČNB, platí:

a) Odložení výplaty části pohyblivé složky odměny

Vznik nároku na podstatnou část pohyblivé složky odměny, a to nejméně na 40 % této pohyblivé složky (resp. 60 % v případě, že část pohyblivé složky odměny dosahuje mimořádně vysokého objemu), je

---

⁴ Guidelines on Remuneration Policies and Practices (CP42), 10. December 2010 (<https://eba.europa.eu/documents/10180/106961/Guidelines.pdf/a3ab77c9-980f-4994-b2cd-397413b77084?version=1.0>), zrušené s účinností od 31. prosince 2016.

oddálen alespoň do následujících 3 až 5 let; délka období je vhodně stanovena s ohledem na povahu podnikání povinné osoby, jeho rizika a činnosti dotčeného vybraného pracovníka.

b) Výplata části odměny v nepeněžních nástrojích souvisejících s dlouhodobou prosperitou instituce

Podstatná část, nejméně však 50 % oddálené a 50 % neoddálené pohyblivé složky odměny vybraného pracovníka, je tvořena vhodnou kombinací:

- kapitálových nástrojů, anebo jiných majetkových hodnot podle právní formy povinné osoby, nástrojů souvisejících s kapitálovými nástroji nebo, v případě, že povinná osoba nevydala kapitálové nástroje přijaté k obchodování na regulovaném trhu, dalších nepeněžních nástrojů a
- je-li to vhodné, nástrojů podle čl. 52 nebo 63 CRR I nebo jinými nástroji, které lze plně přeměnit na nástroje kmenového kapitálu tier 1 nebo odepsat a které vždy odpovídajícím způsobem náležitě zohledňují úvěrovou kvalitu povinné osoby při zohlednění zásady trvalého fungování povinné osoby na finančním trhu v souladu s předmětem a plánem její činnosti, a jsou odpovídajícím způsobem použitelné pro účely pohyblivé složky odměny.

c) Výplata zvláštních penzijních výhod

- Odejde-li pracovník před vznikem nároku na důchod, zvláštní penzijní výhody budou povinnou osobou zadrženy po dobu 5 let ve formě nástrojů definovaných shodně jako při výplatě jiných složek pohyblivé složky odměny.
- Dosáhne-li pracovník nároku na důchod, budou mu zvláštní penzijní výhody přiděleny ve formě nástrojů definovaných shodně jako pro účely výplaty jiných složek pohyblivé složky odměny a povinná osoba bude mít povinnost zajistit jejich zadržení po dobu 5 let.

Před vyplacením části odměny s odloženou splatností nebo převedením nástrojů s odloženou splatností by měly být dosažené výsledky přehodnoceny a v případě potřeby by mělo dojít k následné úpravě po zohlednění rizik, aby pohyblivá složka odměny zohledňovala další rizika, která byla zjištěna nebo která se projevila až po přiznání odměny.

Uplatnění principu proporcionality v rámci regulace odměňování

Při aplikaci výše uvedených obezřetnostních pravidel je dále zásadní uplatnění principu proporcionality, kterou lze využít jak v rovině institucí, tak pracovníků.

Základním ustanovením pro možnost uplatnění principu proporcionality je čl. 92 odst. 2 CRD IV ve spojení s recitálem 66 CRD IV. Čl. 92 odst. 2 CRD IV stanoví, že požadavky na odměňování je třeba dodržovat v rozsahu, který odpovídá velikosti, vnitřní organizaci a povaze institucí a dále rozsahu a složitosti jejich činností. Recitál 66 CRD IV pak upřesňuje, že pro některé typy investičních podniků není dodržování všech uvedených zásad přiměřené. V důsledku implementace těchto ustanovení bylo v případě určitých institucí od uplatnění některých požadavků zcela upuštěno, a to následujícím způsobem.

Úřední sdělení ČNB v souvislosti s uplatněním principu proporcionality rozlišuje tři skupiny zásad odměňování, u kterých platí odlišná pravidla pro jejich uplatnění. Vedle skupiny I, která obsahuje základní zásady, které uplatňují všechny povinné osoby vůči všem pracovníkům, rozlišuje i skupinu II a III obsahující zásady (resp. pravidla) zvláštní. Ve skupině II a III se již v široké míře uplatňuje uvedený princip proporcionality.

Do skupiny II. patří mimo jiné pravidla týkající se zvláštních penzijních výhod. Jedná se přitom o zásady a pravidla, které uplatňují všechny povinné osoby alespoň pro odměňování vybraných pracovníků, tj. pracovníků určených podle přílohy č. 1 bod 1 písm. b) vyhlášky ČNB (v zásadě se jedná o pracovníky s významným vlivem na celkový rizikový profil povinné osoby).

Do skupiny III pak patří mimo jiné pravidla týkající se odložení výplaty části pohyblivé složky odměny a výplata části odměny v nepeněžních nástrojích. Jedná se o zásady a pravidla, které je v návaznosti na rozhodnutí instituce možné neaplikovat. Poté, co povinná osoba určí, které ze zásad bude aplikovat, stanoví také vhodný okruh pracovníků, na který jednotlivé zásady uplatní. Využití možnosti určité zásady neaplikovat však musí povinná osoba odůvodnit (tzv. princip comply or explain). Při posouzení aplikace jednotlivých zásad se opět uplatní princip proporcionality, přičemž z úředního sdělení ČNB vyplývá, že i méně významné povinné osoby by měly některé zásady uplatnit alespoň na členy řídicího orgánu. Naopak pro povinné osoby s významným postavením na trhu (které jsou definovány v příloze č. 1 bod 1 písm. b) vyhlášky ČNB jako osoby, jejichž podíl na celkové bilanční sumě všech povinných osob na daném trhu dosahuje alespoň 5 %⁵) platí, že zásady přiměřeně uplatní na všechny vybrané pracovníky; případné využití principu proporcionality musí povinná osoba u každého pracovníka náležitě odůvodnit.

Změny v úpravě výplaty pohyblivé složky odměny zakotvené v CRD V

Po zhodnocení dosavadních zkušeností s plošným uplatňováním výše uvedených obezřetnostních pravidel se na evropské úrovni dospělo k závěru, že jejich uplatňování se v rámci EU významně liší a není vždy přiměřené přínosům, a to konkrétně v případě určitých institucí, jejichž vliv není zásadní a v případě pracovníků s relativně nižší složkou pohyblivé části odměny⁶. K posílení přiměřenosti regulace odměňování proto CRD V zavádí dvě výjimky, a to ohledně vymezených institucí v čl. 94 odst. 3 písm. a) a pro případ určitých pracovníků v čl. 94 odst. 3 písm. b). Zároveň je však členským státům ponechána určitá flexibilita v podobě diskrecí, pokud jde o uplatnění těchto výjimek. Jednotlivé výjimky související s výplatou pohyblivé složky odměny a diskrece jsou blíže popsány v dalších částech ZZ RIA.

Významnou změnu přináší CRD V ohledně uplatňování principu proporcionality při aplikaci požadavků týkajících se odměňování. Čl. 91 odst. 2 nově upouští od možnosti členských států, resp. orgánů dohledu upravovat rozsah aplikace požadavků do značné míry individuálně v závislosti na velikosti, vnitřní organizaci a povaze institucí, resp. rozsahu a složitosti jejich činností. Uplatňování principu proporcionality, jak je v současnosti aplikováno v souladu s úředním sdělením ČNB, nebude tedy nadále možné. K uvedené úpravě bylo přistoupeno po zjištění podstatných rozdílů při implementaci zásady proporcionality v regulaci odměňování podle CRD IV v rámci jednotlivých zemí EU. Fakticky bude přiměřenost požadavků při regulaci výplaty pohyblivé složky odměny zajištěna v zásadě jednotně, právě uplatňováním nově zavedených výjimek z aplikace požadavků podle čl. 94 CRD.

Vedle zakotvení uvedených výjimek došlo v rámci CRD V i k dílčím úpravám v samotné úpravě způsobu a formy výplaty pohyblivé složky odměny. Pokud jde o odložení výplaty části odměny (čl. 94 odst. 1 písm. m) ve znění CRD V), je prodloužena doba odložení ze tří na minimálně čtyři roky a povinně stanovena na pět let v případě členů vedoucího orgánu a vrcholného vedení specifikovaných (v zásadě významných) institucí. V případě výplaty části pohyblivé složky v nepeněžních nástrojích (čl. 94 odst. 1

---

⁵ Systém odměňování předmětné instituce je uplatňován na individuálním, subkonsolidovaném i konsolidovaném základě. Zásady odměňování, jak jsou uvedeny v úředním sdělení ČNB, se tak uplatní na všechny osoby zahrnuté do obezřetnostní konsolidace instituce, která splní uvedené kritérium.

⁶ Viz recitál 7 CRD V, resp. Zpráva Komise ze dne 28. července 2016 o posouzení pravidel pro odměňování podle směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013

písm. l) ve znění CRD V), je nově potlačena provázanost mezi volbou druhu nepeněžního nástroje a právní strukturou příslušné instituce⁷.

2.4. Identifikace dotčených subjektů

2.4.1. Vymezení dotčených subjektů z hlediska transpozice CRD V

CRD IV, ve znění CRD V (dále jen „CRD“) a CRR I, ve znění CRR II (dále jen „CRR“) společně vytváří právní rámec přístupu k příslušným činnostem, rámec dohledu a obezřetnostní pravidla pro úvěrové instituce a investiční podniky. Úvěrové instituce a investiční podniky jsou definovány v čl. 4 odst. 1 body 1 a 2 CRR a v českém právním řádu se jimi rozumí: a) banka podle zákona o bankách; b) družstevní záložna podle zákona o družstevních záložnách; c) obchodník s cennými papíry (dále jen „OCP“) podle § 8a odst. 1, 2 nebo 3 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu (dále jen „zákon o podnikání na kapitálovém trhu“ nebo „ZPKT“). Dle dat zveřejněných Českou národní bankou (dále jen „ČNB“) v seznamech regulovaných a registrovaných subjektů má aktuálně v ČR sídlo celkem 24 bank (včetně 5 stavebních spořitelů), 9 družstevních záložen a 19 OCP podle § 8a odst. 1, 2 nebo 3 ZPKT (tudíž podléhajících regulaci CRR a CRD). Na základě povinně zveřejňovaných informací podle přílohy č. 10 vyhlášky ČNB bylo interním šetřením zpracovatele zjištěno, že definiční znaky finanční holdingové osoby naplňuje aktuálně 7 subjektů; žádný subjekt pak nenaplňuje znaky smíšené finanční holdingové osoby.

Pokud jde o OCP, byla na evropské úrovni přijata nová regulační legislativa. Podle nového nařízení (EU) 2019/2033 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky (dále jen „IFR“) a směrnice (EU) 2019/2034 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky (dále jen „IFD“) platí, že nadále budou podléhat požadavkům CRR/CRD pouze OCP 1. třídy (systémově významní OCP), zatímco OCP 2. třídy a OCP 3. třídy (malí a nepropojení OCP) budou z oblasti působnosti CRR/CRD vyjmuti a podřazeni pod regulační režim IFR/IFD. S ohledem na skutečnost, že k aplikaci uvedené legislativy dojde později nežli k aplikaci CRD V/ CRR II, bylo nezbytné provést implementaci příslušných ustanovení CRD V/CRR II rovněž do zákona o podnikání na kapitálovém trhu, který obsahuje regulaci OCP. Ustanovení ZPKT, která přestanou být v souvislosti s aplikací IFR/IFD relevantní, budou zrušena v rámci návrhu zákona implementujícího IFR/IFD.

Pro hodnocení dopadů implementace směrnice CRD V a nařízení CRR II jsou dotčenými následující subjekty:

Tabulka 1: Seznam dotčených subjektů z hlediska transpozice CRD V

Subjekty	Důvod	Dopad
Česká národní banka	Orgán dohledu nad finančním trhem, resp. dotčenými subjekty	<ul style="list-style-type: none"> - Zavedení pravomoci ČNB spočívající v možnosti uložit pokyn k držení dodatečného kapitálu; - zavedení pravomoci ČNB spočívající ve schvalování holdingových osob; - pravomoc stanovit bez omezení sazbu kapitálové rezervy pro jinou systémově významnou instituci (za předpokladu zmocnění aktem EK); - zavedení povinnosti provádět čtvrtletně vyhodnocení intenzity cyklického systémového

⁷ Do CRD V se explicitně doplňuje pravidlo, že jiné nepeněžní nástroje než vlastní akcie bude moci používat každá instituce bez ohledu na to, zda se jedná o kotovanou instituci či nikoli.

		rizika a v návaznosti na to případně upravit sazbu proticyklické kapitálové rezervy; - zúžení podmínek, za kterých může uložit dodatečný kapitálový požadavek.
Ministerstvo financí	Orgán povinný k přezkumu účinnosti regulace	Povinnost provést přezkum účinnosti regulace
Banky	Subjekt regulovaný CRR/CRD	Plnění regulatorních požadavků; významné jsou zejména: - držení dodatečného kapitálu na základě pokynu ČNB (byť právně nezávazného); - možná změna osoby odpovědné za plnění požadavků na konsolidovaném základě; - možné změny v odměňování vyplývající z úpravy regulace této oblasti.
Finanční holdingová osoba (podle ZoB)	Subjekt regulovaný CRR/CRD	- Nově zajistit plnění povinností na konsolidovaném základě; - nová povinnost zajistit schválení finanční holdingové osoby ze strany ČNB.
Směšená finanční holdingová osoba (podle ZoB)	Subjekt regulovaný CRR/CRD	- Nově zajistit plnění povinností na konsolidovaném základě; - nová povinnost zajistit schválení finanční holdingové osoby ze strany ČNB.
Družstevní záložny	Subjekt regulovaný CRR/CRD	Plnění regulatorních požadavků; významné jsou zejména: - držení dodatečného kapitálu na základě pokynu ČNB (byť právně nezávazného); - změna osoby odpovědné za plnění požadavků na konsolidovaném základě; - možné změny v odměňování vyplývající z úpravy regulace této oblasti.
OCP podle § 8a odst. 1, 2 nebo 3 ZPKT	Subjekt regulovaný CRR/CRD	Plnění regulatorních požadavků; významné jsou zejména: - držení dodatečného kapitálu na základě pokynu ČNB (byť právně nezávazného); - změna osoby odpovědné za plnění požadavků na konsolidovaném základě; - možné změny v odměňování vyplývající z úpravy regulace této oblasti.

2.4.2. Vymezení dotčených subjektů z hlediska vyhodnocení dále uvedených diskrečních ustanovení

V souvislosti s přijetím IFR/IFD je třeba konstatovat, že žádný z 19 OCP působících v ČR (a podléhajících v současnosti působnosti CRR/CRD) se nekvalifikuje jako systémově významný OCP ve smyslu návrhu IFR a dojde proto k úplnému vyjmutí OCP působících v současnosti v ČR z regulatorního režimu CRR/CRD.

Z tohoto důvodu zpracovatel nepovažuje za účelné zahrnout OCP do okruhu zkoumaných subjektů z hlediska vyhodnocení diskrečních ustanovení.

Pro úplnost je vhodné doplnit, že mezi relevantní subjekty pro vyhodnocení diskrecí nepatří ani zahraniční subjekty působící v ČR (včetně těch, které v ČR působí prostřednictvím pobočky).

Dopady vyhodnocení jednotlivých diskrečních ustanovení jsou uvedeny dále v textu u jednotlivých diskrecí.

Tabulka 2: Seznam dotčených subjektů z hlediska vyhodnocení diskrečních ustanovení

Subjekty	Důvod
Česká národní banka	Orgán dohledu nad finančním trhem, resp. dotčenými subjekty
Banky	Subjekt regulovaný CRR/CRD
Družstevní záložny	Subjekt regulovaný CRR/CRD
Systémově významní OCP dle IFR	Subjekt regulovaný CRR/CRD (v ČR nepůsobí)

2.4.3. Vymezení konzultovaných subjektů

Během příprav a tvorby ZZ RIA spolupracovalo Ministerstvo financí (dále jen „MF“) s následujícími subjekty:

Tabulka 3: Seznam konzultovaných subjektů

Subjekty konzultace	Zkratka užitá dále v textu	Relevantnost příslušného subjektu
Česká národní banka	ČNB	Orgán dohledu nad finančním trhem v ČR
Česká bankovní asociace	ČBA	Sdružení bankovních institucí
Asociace úvěrových institucí	AUI	Sdružení úvěrových institucí
Asociace družstevních záložen	ADZ	Sdružení družstevních záložen
Asociace pro kapitálový trh České republiky	AKAT	Sdružení subjektů poskytující služby v oblasti kapitálového trhu

2.5. Popis cílového stavu

Obecným cílem předkládaného návrhu zákona je implementace směrnice CRD V do českého právního řádu za účelem zejména:

- úpravy podmínek pro uvalení dodatečných kapitálových požadavků podle Pilíře 2 a zavedení pokynů k držení dodatečného kapitálu (tzv. capital guidance);
- zpřesnění dosavadních pravidel pro příslušné orgány dohledu ohledně požadavku na dodatečné nebo častější předkládání informací institucemi;

- c) doplnění dílčích úprav v povinném přezkumu a vyhodnocování institucí, prováděném příslušným orgánem dohledu, tzv. SREP (Supervisory review and evaluation proces);
- d) doplnění povinnosti orgánu dohledu informovat orgán pro řešení krize o dodatečných kapitálových požadavcích nebo pokynech k držení dodatečného kapitálu;
- e) úpravy pravidel pro uplatňování požadavků na kontrolní a řídicí systém na konsolidovaném základě;
- f) stanovení maximální částky k rozdělení v případě, že instituce neplní kombinovanou kapitálovou rezervu nebo kapitálovou rezervu k pákovému poměru;
- g) úpravy požadavků na systém řízení úrokového rizika investičního portfolia;
- h) povinného získání povolení vybranými finančními holdingovými osobami a smíšenými finančními holdingovými osobami;
- i) zjednodušení dohledu na území EU v případě skupin ze třetích zemí, a to určením zprostředkujícího subjektu;
- j) integrace změn v regulaci systému odměňování;
- k) změny úpravy identifikace systémově významných institucí;
- l) úpravy účelu a možnosti stanovení kapitálové rezervy ke krytí systémového rizika a úpravy výše možných sazeb kapitálových rezerv pro jiné systémově významné instituce.

Uvedeného cíle bude dosaženo odpovídající novelizací právních předpisů měněných tímto zákonem, tj.

- a) zákona o bankách, ve znění pozdějších předpisů
- b) zákona o družstevních záložnách, ve znění pozdějších předpisů
- c) zákona o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů
- d) zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů
- e) zákona č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření, ve znění pozdějších předpisů
- f) zákona č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů a souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů
- g) zákona č. 277/2013 Sb., o směnářské činnosti, ve znění pozdějších předpisů
- h) zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů
- i) zákona č. 300/2016 Sb., o centrální evidenci účtů, ve znění pozdějších předpisů
- j) zákona č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů.

Některé povinnosti budou implementovány prostřednictvím změny prováděcích právních předpisů, konkrétně vyhlášky ČNB.

Nad rámec transpozice se do zákona doplňuje nová povinnost pro zahraniční banku se sídlem v jiném než členském státě působící v České republice prostřednictvím své pobočky, a to povinnost udržovat pákový poměr minimálně ve výši 3 %. Tato povinnost je nově zavedena v CRR II pro instituce. Na pobočky bank z jiného než členského státu se tato povinnost rozšiřuje zákonem v souladu s koncepcí přijatou v roce 2012 zákonem č. 254/2012 Sb., která spočívala v zavedení stejných obezřetnostních pravidel, jaká platila pro banky, i na pobočky bank ze třetích zemí, a to s ohledem na zajištění rovných podmínek pro subjekty bankovního sektoru a stabilního a důvěryhodného konkurenčního bankovního prostředí. Zároveň tento přístup umožnil ČNB efektivní výkon dohledu. Pokud by výše uvedené povinnosti pro pobočky bank ze třetích zemí nebyly zavedeny, vznikla by neodůvodněná nekonzistence se stávajícími pravidly pro tyto pobočky. Dopadem zavedení nových povinností je dosažení souladu se zmiňovanou koncepcí přijatou v roce 2012 a samozřejmě i vyšší nároky kladené na dotčené pobočky, které odpovídají zákonem nově

zaváděným nárokům na banky v ČR. Výsledná pravidla uplatňovaná na pobočky bank ze třetích zemí by měla zaručovat důvěryhodný a stabilní bankovní sektor v ČR.

Ze stejného důvodu se do zákona pro výše uvedenou banku doplňuje také povinnost dodržovat pravidla pro převod rizik – tzv. pravidla sekuritizace.

2.6. Zhodnocení rizika

Nesplnění lhůt pro transpozici směrnice CRD V může vést k žalobě EK na členskou zemi u Evropského soudního dvora pro nesplnění transpoziční povinnosti.

Přehlédnout nelze ani rizika věcná, kdy neprovedení transpozice, by vedlo k přetrvávání problematických prvků současné regulace uvedených v kapitole 1.2 ZZ RIA. Nedodržením termínu transpozice by pak byla některým holdingovým osobám neodůvodněně zkrácena lhůta k podání žádosti o schválení vůči České národní bance (konec této lhůty je pevně stanoven datem 28. června 2021).

V souvislosti s výše uvedeným předkladatel dodává, že z důvodu plnění transpoziční povinnosti je účinnost předkládaného zákona stanovena v souladu s § 3 odst. 4 zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv, ve znění pozdějších předpisů, k jinému datu nežli k 1. lednu, resp. 1. červenci. Jak vyplývá i z odůvodnění k tomuto ustanovení (viz odůvodnění k pozměňovacímu návrhu k návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv), je možné takto stanovit datum účinnosti mimo jiné právě v návaznosti na implementaci právních předpisů přijatých v rámci Evropské unie.

3. Návrh variant řešení diskrečních ustanovení a jejich vyhodnocení

Tato část ZZ RIA obsahuje podrobný popis každé z níže uvedených diskrecí, návrh variant řešení diskrečních ustanovení, dopady využití, resp. nevyužití dané diskrece, vyhodnocení jednotlivých variant a výběr nejvhodnější varianty navržené k implementaci.

3.1. Přehled diskrecí obsažených v CRD V a CRR II

Čl. 94 odst. 4 CRD – Požadavky na výplatu pohyblivé složky odměny v případě určitých institucí

Čl. 94 odst. 5 CRD - Požadavky na výplatu pohyblivé složky odměny v případě pracovníků s nízkou pohyblivou složkou odměny

Čl. 109 odst. 6 CRD - Uplatňování pravidel odměňování na konsolidovaném základě

Čl. 4 odst. 1 bod 145 písm. b) CRR - Možnost snížení hraniční hodnoty výše aktiv, kterou nesmí instituce překročit, aby se mohla kvalifikovat jako instituce splňující podmínku týkající se výše aktiv v definici malé a nepříliš složitá instituce

3.2. Způsob hodnocení dopadů

Dopady oproti současnému stavu

U každého diskrečního ustanovení jsou identifikovány varianty řešení a jejich dopady, na jejichž základě jsou varianty následně hodnoceny z hlediska vhodnosti implementace v ČR. Při tomto hodnocení dopadů u jednotlivých variant byla zvolena hodnotící škála, kde znaménko „+“ ilustruje výhodu a znaménko „-“ nevýhodu oproti současnému stavu. Počet znamének (max. dvě) poté znázorňuje intenzitu dané výhody, resp. nevýhody. Symbol „0“ signalizuje stav, kdy je dopad z hlediska současného stavu nulový.

Výběr nejvhodnější varianty

Po kvantifikaci intenzity dopadů je porovnán počet výhod a nevýhod každé varianty, přičemž je zohledněna intenzita dané výhody či nevýhody. K výsledku tohoto porovnání je přihlédnuto při výběru nejvhodnější varianty, přičemž však výsledek tohoto porovnání není pro výběr nejvhodnější varianty jediným určujícím kritériem, a to zejména s ohledem na možnou rozdílnou významnost jednotlivých dopadů. Výběr nejvhodnější varianty je vždy odůvodněn v rámci řešení každé diskrece.

Čl. 94 odst. 4 CRD – Požadavky na výplatu pohyblivé složky odměny v případě určitých institucí

1) POPIS PROBLÉMU S VYMEZENÍM VARIANT

Členské státy mohou zúžit či rozšířit okruh institucí, pro které se uplatní výjimka z odměňování pracovníků s vlivem na rizikový profil instituce.

CRD V umožňuje, aby vymezené instituce⁸ (v zásadě se jedná o menší instituce s nikoliv významným vlivem) nebyly povinny uplatňovat obezřetnostní požadavky týkající se výplaty pohyblivé složky odměny, tj. požadavky⁹ na (i) odložení výplaty části odměny (ii) výplatu části odměny v nepeněžních nástrojích a (iii) výplatu zvláštních penzijních výhod. Nově proto směrnice v čl. 94 odst. 3 písm. a) stanoví výjimku, podle které se předemětné obezřetnostní požadavky nepoužijí pro instituci

- a) která není velkou institucí ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 146 CRR a
- b) jejíž hodnota aktiv na individuálním základě v průběhu čtyřletého období bezprostředně předcházejícího běžnému účetnímu roku (dále jen „bilanční suma“) činí v průměru maximálně 5 mld. eur.

Diskrece uvedená v čl. 94 odst. 4 CRD pak umožňuje, aby členské státy stanovily prahovou hranici bilanční sumy nižší (a to až nulovou) či vyšší (max. 15 mld. eur), přičemž směrnice stanovuje podmínky, které musí instituce splňovat při snížení a při zvýšení hranice bilanční sumy rozdílně.

Při snížení bilanční sumy musí v souladu s čl. 94 odst. 4 CRD instituce zároveň splňovat následující podmínky:

- a) nejedná se o velkou instituci ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 146 CRR;
- b) snížení je vhodné s ohledem na charakter instituce (přesněji s ohledem na povahu, rozsah a složitost činností instituce, její vnitřní organizaci nebo případně charakteristiku skupiny, do níž patří).

Při zvýšení bilanční sumy musí instituce v souladu s čl. 94 odst. 4 CRD zároveň splňovat následující podmínky:

- a) nejedná se o velkou instituci ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 146 CRR;
- b) instituce nepodléhá ve vztahu k plánování ozdravných postupů a řešení krize v souladu s čl. 4 BRRD žádným povinnostem nebo podléhá zjednodušeným povinnostem;
- c) obchodní portfolio instituce se podle čl. 94 odst. 1 CRR považuje za malé obchodní portfolio;

⁸ S ohledem na podkapitolu 1.4.1 ZZ RIA jsou za relevantní instituce obecně považovány (a) banky včetně stavebních spořitelců, (b) družstevní záložny a (c) OCP 1. třídy s tím, že vzhledem k tomu, že v ČR žádný OCP 1. třídy nepůsobí, nebudou OCP je pro účely vyhodnocení diskrece dále bráni v potaz.

⁹ Podrobně jsou tyto požadavky popsány v kapitole 1.3.2.

- d) celková hodnota derivátových pozic, jež instituce drží se záměrem obchodovat, nepřekračuje 2 % jejích rozvahových a podrozvahových aktiv a celková hodnota jejích celkových derivátových pozic nepřekračuje 5 %, přičemž obě hodnoty se vypočítají podle čl. 273a odst. 3 CRR;
- e) zvýšení je vhodné s ohledem na charakter instituce (přesněji s ohledem na povahu, rozsah a složitost činností instituce, její vnitřní organizaci nebo případně charakteristiku skupiny, do níž patří).

Alternativně je tedy v souladu s čl. 94 odst. 4 CRD možné:

- A) Stanovit prahovou hodnotu bilanční sumy ve výši 5 mld. eur
- B) Stanovit prahovou hodnotu bilanční sumy nižší než 5 mld. eur
- C) Stanovit prahovou hodnotu bilanční sumy vyšší než 5 mld. eur

Varianta A představuje nevyužití diskrece v čl. 94 odst. 4 CRD, varianta B a C předpokládá využití dané diskrece.

2) POPIS JEDNOTLIVÝCH VARIANT A JEJICH DOPADŮ

Varianta A: Stanovit prahovou hodnotu bilanční sumy ve výši 5 mld. eur – uplatnit výjimku, jak je stanovena CRD V

V této variantě je uplatňována nová výjimka v té podobě, jak ji navrhuje směrnice. To znamená, že instituce, které nejsou tzv. velkými institucemi a jejichž průměrná výše bilanční sumy za předchozí čtyři roky představuje maximálně 5 mld. eur (tj. splňují podmínky uvedené v čl. 94 odst. 3 písm. a) CRD), nebudou povinny plnit předmětné obezřetnostní požadavky týkající se pohyblivých složek odměn pracovníků s vlivem na rizikový profil instituce.

V současné době s ohledem na uplatnění principu proporcionality uplatňuje aplikaci všech dotčených pravidel povinně¹⁰ 5 bank (včetně stavebních spořitelen). S ohledem na průměrnou výši bilanční sumy za předchozí čtyři roky by v době zpracování ZZ RIA podmínku pro aplikaci výjimky podle čl. 94 odst. 3 písm. a) CRD nesplnilo 10 bank (včetně stavebních spořitelen).

S ohledem na dosavadní aplikaci dotčených obezřetnostních pravidel a uplatňování principu proporcionality v ČR by využití diskrece ve variantě A oproti současnému stavu znamenalo zvýšení počtu institucí, které budou předmětná obezřetnostní pravidla uplatňovat.

Uplatnění varianty A však do značné míry zachová (s ohledem na výši bilančních sum jednotlivých bank v ČR) diferencovaný přístup při uplatňování předmětných požadavků, byť dosud bylo této diferencovanosti dosaženo jiným nástrojem, konkrétně využitím principu proporcionality vymezeném v úředním sdělení ČNB, v důsledku kterého byly právě menší instituce a někteří pracovníci s vlivem na rizikový profil instituce z uplatnění určitých pravidel vyňati.

---

¹⁰ K podmínkám pro aplikaci viz bod 1 písm. c) přílohy č. 1 vyhlášky č. 163/2014 Sb.

Varianta B: Snížit hranici bilanční sumy pod částku 5 mld. eur – zúžit uplatnění výjimky, tj. vyloučení dotčených obezřetnostních pravidel bude možné u nižšího počtu institucí

Tato varianta je využitím diskrece, přičemž ve vztahu k výjimce, jak je uvedena v čl. 94 odst. 3 písm. a) CRD, se jedná o zpřísnění pravidel. Při snížení hranice bilanční sumy se sníží i počet institucí, na které se výjimka z uplatňování obezřetnostních pravidel bude vztahovat. Práh bilanční sumy je členský stát oprávněn snížit až na nulovou hodnotu.

S ohledem na dosavadní aplikaci dotčených obezřetnostních pravidel a uplatňování principu proporcionality v ČR by využití diskrece ve variantě B oproti současnému stavu znamenalo zvýšení počtu institucí, které budou předmětná obezřetnostní pravidla uplatňovat.

Varianta C: Zvýšit hranici bilanční sumy nad částku 5 mld. eur – rozšířit uplatnění výjimky, tj. vyloučení obezřetnostních pravidel bude možné u širšího okruhu institucí

Tato varianta je využitím diskrece, přičemž ve vztahu k výjimce, jak je uvedena v čl. 94 odst. 3 písm. a) CRD se jedná o zmírnění pravidel. Potenciálně se tedy při zvýšení hranice bilanční sumy může zvýšit i počet institucí, na které se výjimka z uplatňování obezřetnostních pravidel bude vztahovat. Práh bilanční sumy je členský stát oprávněn stanovit max. ve výši 15 mld. eur.

Instituce, vůči nimž lze uplatnit diskreci spočívající ve zvýšení prahu bilanční sumy (tj. ve zmírnění pravidel) musí splňovat řadu podmínek, které vyplývají z čl. 94 odst. 4 písm. a) CRD.

V ČR existuje v současnosti 5 institucí, které nepatří mezi velké instituce (viz čl. 94 odst. 4 písm. a) CRD) a jejichž bilanční suma je vyšší nežli 5 mld. eur (= práh bilanční sumy stanovený ve výjimce podle čl. 94 odst. 3 písm. a) CRD) a zároveň rovna max. 15 mld. eur (= nejvyšší možná prahová hodnota, kterou lze při splnění dalších podmínek podle čl. 94 odst. 4 písm. a) CRD nastavit při využití diskrece). Žádná z těchto institucí však nespĺňuje další podmínky, které jsou pro uplatnění výjimky i při zvýšeném prahu bilanční sumy nezbytné. Splnění jednotlivých nezbytných předpokladů u dotčených institucí je uvedeno v následující tabulce 4.

Tabulka 4: Plnění podmínek čl. 94 odst. 4 písm. a) CRD u subjektů s bilanční sumou $5 < x \leq 15$

Úvěrová instituce	není velká	BRRD zjednoduš.	malé obchodní portfolio	deriváty $\leq 2\%$, $\leq 5\%$
1	ano	ne	ano	Ne
2	ano	ne	ano	Ne
3	ano	ne	ne	Ne
4	ano	ne	ne	Ne
5	ano	ne	ne	Ne

Při zvýšení hranice bilanční sumy nad částku 5 mld. eur by tedy bylo hypoteticky možné vztáhnout výjimku na větší počet institucí. S ohledem na podmínky, za nichž je možné práh bilanční sumy zvýšit by však v ČR využitím varianty C, tj. zvýšením prahu bilanční sumy, nedošlo ke skutečnému rozšíření počtu institucí oprávněných výjimku aplikovat.

Porovnání dopadů jednotlivých variant

Jak bylo popsáno v předchozích částech ZZ RIA, již v současné době platí při uplatňování předmětných obezřetnostních požadavků týkajících se výplaty pohyblivé složky odměny značná zmírnění, která jsou odrazem uplatnění principu proporcionality. Lze konstatovat, že v ČR bylo již před přijetím CRD V dosaženo v zásadě žádoucího stavu, kdy všechna obezřetnostní pravidla jsou aplikována pouze institucemi, které představují skutečně významné subjekty finančního trhu.

Jak již vyplývá z předchozích částí ZZ RIA, zachování dosavadního stavu není vzhledem k pravidlům zavedeným CRD V dosažitelné. Vzhledem k celkově odlišnému přístupu k uplatňování principu proporcionality v regulaci odměňování, který CRD V přináší¹¹, žádná z uvedených variant nezajistí plné zachování současného stavu.

Realizací varianty A (tj. nevyužitím diskrece) se však zachovává žádoucí diferencovaný přístup, kdy předmětná obezřetnostní pravidla týkající se výplaty pohyblivé složky odměny budou uplatňována v závislosti na velikosti instituce, ač okruh dotčených subjektů nezůstane zcela totožný. Zavedením pravidla jasně definované hranice bilanční sumy instituce a dalších podmínek pro uplatnění předmětných obezřetnostních pravidel bude posílena předvídatelnost a právní jistota. Zároveň lze počítat s určitým sjednocením dosavadního přístupu, protože dosud konkrétní rozhodnutí o způsobu uplatnění přiměřenosti odměňování u konkrétní instituce i konkrétního pracovníka, resp. skupiny pracovníků bylo v konečné diskreci orgánu dohledu.

Realizací varianty B (tj. snížením hranice bilanční sumy) by došlo k rozšíření počtu institucí, které předmětná pravidla aplikují, oproti současnému stavu. Účel zavedení výjimky je přitom právě opačný, tj. do určité míry uvolnit pravidla odměňování a povinnosti směřovat na skutečně významné instituce.

Dále je při realizaci varianty B nutné vzít v úvahu, že striktní uplatňování obezřetnostních pravidel by se mohlo negativně podepsat na řízení lidských zdrojů, kdy nelze vyloučit odliv pracovníků do jiných sektorů finančního trhu či zcela mimo sektor finančního trhu.

Problematické je rovněž poměrně složité obstarání nepeněžních nástrojů, prostřednictvím kterých jsou instituce povinny plnit své povinnosti. Tato povinnost je velmi často plněna prostřednictvím účelově vydávaných certifikátů a představuje tedy pro instituce administrativní zátěž, která u menších institucí již není přiměřená výsledku regulace. Realizace varianty B by pro dotčené instituce dále představovala i zvýšenou administrativní zátěž spočívající ve složitějším nastavení a vyhodnocování výsledků dotčených pracovníků, strukturovaného vyplácení odměn, následných doplatků odměn atd. Nelze navíc opomenout, že ačkoliv uplatnění obezřetnostních pravidel může vést ke snížení rizikového profilu instituce, vždy v určité míře snižuje provázanost mezi odměnou a hospodářskými výsledky instituce.

Dopadem varianty C (tj. zvýšení hranice bilanční sumy) je hypotetické rozšíření okruhu institucí, které by byly oprávněny využít předmětnou výjimku - jak už však je uvedeno výše, praktický dopad v ČR by byl prakticky nulový vzhledem k omezením, která jsou v CRD V spojena s využitím varianty C. S ohledem na velikost institucí v ČR a průměrnou výši jejich bilančních sum, které jsou v průměru nižší, než je průměr EU, se jeví další zvyšování prahových hodnot rovněž jako nepřiměřené. Dále nelze opomenout, že

---

¹¹ CRD V ruší dosavadní vysokou volnost při uplatňování přiměřenosti včetně např. možnosti uplatnit „comply or explain“ přístup k implementaci jednotlivých nástrojů regulace odměňování či možnosti individualizovat a vzájemně kompenzovat, resp. vyvažovat použití jednotlivých nástrojů – např. vyvážit vysoce konzervativní způsob použití jednoho nástroje regulace odměňování zmírněným přístupem k uplatňování nástroje jiného.

uplatnění varianty C, které není možné bez zavedení dodatečných kritérií, by vedlo k menší přehlednosti systému odměňování v sektoru úvěrových institucí ČR jako celku.

V rámci dopadů je rovněž třeba se zabývat možným nepřímým vlivem uplatnění diskrecí na výplatu náhrad z Fondu pojištění vkladů spravovaného Garančním systémem finančního trhu (dále jen „FPV“), tj. na výplatu náhrad vkladů klientům bank a družstevních záložen v případě, že některá z nich bude nesolventní. Zde je třeba vzít v úvahu jak dopady varianty B spočívající ve snížení rizikového profilu instituce a zároveň ve snížení provázanosti mezi odměnou a hospodářskými výsledky instituce, tak varianty C s dopady právě opačnými. Oba uvedené faktory (tj. jak snížení/zvýšení rizikového profilu instituce, tak snížení/zvýšení provázanosti mezi odměnou a hospodářskými výsledky instituce) mohou v krajním případě vést k insolventnosti dané instituce.

Tabulka 5: Dopady uvažovaných variant řešení diskrečního ustanovení v čl. 94 odst. 4 CRD – Požadavky na výplatu pohyblivé složky odměny v případě určitých institucí (hodnocení dopadů zohledňuje aktuálně aplikovaný princip proporcionality)

Dopady	Varianta A	Varianta B	Varianta C
Posílení motivace pracovníků k obezřetnému řízení rizik	+	+	+
Zvýšení administrativní zátěže na straně institucí	-	--	-
Snížení konkurenceschopnosti instituce z hlediska řízení lidských zdrojů	-	--	-
Snížení provázanosti výkonnosti pracovníka s výsledkem instituce	-	--	-
Snížení rizika výplaty náhrad z FPV z důvodu snížení rizikového profilu instituce	+	+	+
Zvýšení rizika výplaty náhrad z FPV z důvodu snížení provázanosti mezi odměnou a hospodářskými výsledky instituce	-	-	-
Zvýšení složitosti regulace	+	-	-

3) KONZULTACE

ČNB: Podporuje variantu A, tj. nezvyšovat ani nesnižovat prahovou hodnotu bilanční sumy ve výši 5 mld. eur uvedenou v CRD V, a tím ponechat úlevy v regulaci odměňování tak, jak je stanovuje CRD V.

ČBA: Za adekvátní považuje variantu A. Nevidí žádný důvod pro snižování prahové hodnoty, tedy proč by regulace v ČR měla být přísnější. Banky v ČR udržují přiměřený rizikový profil a ani v období poslední finanční krize jim nebylo nutné poskytovat pomoc ze strany státu. Na druhou stranu zvýšení prahové hodnoty by pro české banky prakticky nic neznamenalo, protože by nevedlo k faktickému rozšíření počtu bank, které by mohly danou výjimku využít.

AUI: Doporučuje nevyužít relevantní diskrece a tedy implementovat variantní řešení A. I přes obecnou preferenci maximálního zvýšení předmětných prahových hodnot není varianta C považována za reálně přínosnou, a to s ohledem na pouze čistě hypotetické rozšíření okruhu dotčených institucí v návaznosti na další relevantní omezující faktory podmiňující uplatnění dané výjimky.

ADZ: Nemá k navržené variantě řešení připomínky.

AKAT: Nemá k navržené variantě řešení připomínky.

4) VYHODNOCENÍ JEDNOTLIVÝCH VARIANT

Lze konstatovat, že pozitivním přínosem, který je důsledkem zpřísnování obezřetnostních požadavků oproti základním parametrům stanoveným v CRD V (varianta B), je možné snížení rizikového profilu dotčené instituce. Již na evropské úrovni však bylo vyhodnoceno (viz recitál 7 CRD V), že pokud jsou tyto požadavky uplatněny na pracovníky malých institucí, přináší přílišnou zátěž a nejsou přiměřené přínosům z jejich uplatnění, zvláště pokud jde o požadavek odkladu výplaty pohyblivé složky odměny a výplatu její části v nepeněžních nástrojích. Vedle administrativních nákladů, které uplatňování těchto požadavků přináší, rovněž nelze opomenout negativní vliv na řízení lidských zdrojů, kdy uplatňování nepřiměřených regulačních požadavků vytváří nerovné podmínky zejména při náborech nových pracovníků. Dále nelze učinit závěr, že by uplatňování předmětných obezřetnostních zásad mělo pozitivní dopad na snížení pravděpodobnosti výplaty náhrad z FPV. Z výše uvedených důvodů se nejví jako vhodné pravidla nastavená CRD V dále zpřísnovat (varianta B).

S přihlédnutím ke struktuře, velikosti institucí v ČR a dalším parametrům určeným v CRD V,¹² se nejví jako přínosné ani zvyšování prahu bilanční sumy nad hranici stanovenou v CRD V (tj. využití varianty C), a to i s ohledem na skutečnost, že by ve svém důsledku nevedlo k faktickému rozšíření počtu institucí, které by mohly danou výjimku využít.

Z výše uvedených důvodů lze pravidla nově zavedená CRD V pro vynětí určitých institucí z obezřetnostních požadavků na výplatu pohyblivé složky odměny považovat za akceptovatelná a přiměřená. Nevyužití diskrece a tím prakticky zachování současného diferencovaného přístupu odpovídá i věcná a administrativní připravenost velké části úvěrových institucí při plnění obezřetnostních požadavků. Nelze opomenout ani skutečnost, že instituce může sama pro své pracovníky či některé skupiny pracovníků předepsat specifická pravidla jdoucí nad rámec povinné regulace.

K implementaci se navrhuje varianta A - stanovit prahovou hodnotu bilanční sumy ve výši 5 mld. eur - uplatnit výjimku, jak je stanovena v CRD V.

---

¹² Např. parametry instituce z hlediska plnění požadavků směrnice BRRD.

Čl. 94 odst. 5 CRD – Požadavky na výplatu pohyblivé složky odměny v případě pracovníků s relativně nízkou pohyblivou složkou odměny

1) POPIS PROBLÉMU S VYMEZENÍM VARIANT

Členské státy mohou stanovit, že výjimka stanovená směrnicí pro případ odměňování pracovníků s nízkou pohyblivou složkou odměny, se neuplatní.

CRD V umožňuje, aby u pracovníků dotčených institucí¹³, kteří splňují předepsané podmínky ohledně výše a struktury pohyblivé složky odměny (v zásadě se jedná o pracovníky s relativně nižší pohyblivou složkou odměny), nebyly uplatněny obezřetnostní požadavky týkající se výplaty pohyblivé složky odměny, tj. požadavky¹⁴ na (i) odložení výplaty části odměny, (ii) výplatu části odměny v nepeněžních nástrojích a (iii) výplatu zvláštních penzijních výhod. Konkrétně směrnice stanoví nově v čl. 94 odst. 3 písm. b) výjimku, podle které se výše uvedené obezřetnostní požadavky na odměňování nepoužijí pro pracovníka, jehož roční pohyblivá složka odměny nepřesahuje 50 000 eur a zároveň nepředstavuje více než jednu třetinu jeho celkové roční odměny.

Zároveň je podle čl. 94 odst. 5 CRD možné vyloučení této výjimky, a to výlučně z důvodů:

- a) specifických rysů vnitrostátního trhu, pokud jde o praxi v oblasti odměňování, nebo
- b) povahy povinností a pracovní náplně těchto pracovníků.

Výjimku však není možné uplatnit za pozměněných podmínek - např. stanovením jiné výše pohyblivé složky odměny či jejího poměru k celkové roční odměně.

Alternativně je tedy v souladu s čl. 94 odst. 5 CRD možné:

- A) Umožnit institucím, aby se specifikovaná obezřetnostní pravidla odměňování nepoužila u pracovníků s relativně nízkou pohyblivou složkou odměny
- B) Stanovit povinnost institucí uplatňovat předmětná obezřetnostní pravidla odměňování i na pracovníky s relativně nízkou pohyblivou složkou odměny

Varianta A představuje nevyužití diskrece v čl. 94 odst. 5 CRD, varianta B předpokládá využití dané diskrece.

¹³ S ohledem na podkapitulu 1.4.1 ZZ RIA jsou za relevantní instituce pro vyhodnocení diskrece považovány (a) banky včetně stavebních spořitelů (b) družstevní záložny (c) OCP 1. třídy s tím, že vzhledem k tomu, že v ČR žádný OCP 1. třídy nepůsobí, nebudou pro účely vyhodnocení diskrece brány v potaz.

¹⁴ Podrobně jsou tyto požadavky popsány v kapitole 1.3.2.

2) POPIS JEDNOTLIVÝCH VARIANT A JEJICH DOPADŮ

Varianta A: Umožnit institucím, aby se specifikovaná obezřetnostní pravidla odměňování (týkající se pohyblivé složky odměny) nepoužila u pracovníků s relativně nízkou pohyblivou složkou odměny.

V této variantě je uplatňována výjimka v té podobě, jak ji obsahuje směrnice. To znamená, že výše uvedená obezřetnostní pravidla se neuplatní u pracovníků, jejichž pohyblivá složka odměny tvoří maximálně 50 000 eur (tj. cca 1,3 mil. Kč) ročně, za předpokladu, že nepředstavuje více než jednu třetinu jejich celkového ročního výdělku.

Výsledkem realizace varianty A by byl stav, kdy u pracovníka, který nedosáhne stanovené výše pohyblivé složky odměny, nebude instituce povinna předmětná obezřetnostní pravidla uplatnit. I v tomto případě však může instituce u svých pracovníků či některých skupin pracovníků uplatnit specifická pravidla odměňování jdoucí nad rámec povinné regulace.

Varianta B: Stanovit povinnost institucí uplatňovat předmětná obezřetnostní pravidla odměňování (týkající se pohyblivé složky odměny) i na pracovníky s relativně nízkou pohyblivou složkou odměny

Varianta B je využitím diskrece a nepočítá s uplatněním výjimky. Uplatnit diskreci je možné výhradně z důvodu specifických rysů vnitrostátního trhu, pokud jde o praxi v oblasti odměňování, nebo povahy povinností a pracovní náplně dotčených pracovníků.

Výsledkem realizace varianty B by byl stav, kdy obezřetnostní pravidla budou u pracovníka s vlivem na rizikový profil instituce uplatněna, a to bez ohledu na výši pohyblivé složky odměny tohoto pracovníka. Uplatnění předmětných obezřetnostních pravidel je zcela vyloučeno u menších institucí v rozsahu, v jakém bude uplatněna výjimka podle čl. 94 odst. 3 písm. a) CRD (viz vyhodnocení předchozí diskrece).

Porovnání dopadů jednotlivých variant

Jak bylo popsáno v předchozích částech ZZ RIA, již v současné době platí při uplatňování předmětných obezřetnostních požadavků týkajících se výplaty pohyblivé složky odměny určitá zmírnění, která jsou odrazem uplatnění principu proporcionality. U určité části vybraných pracovníků se úlevy týkající se pohyblivé složky odměny tedy uplatňují již v současnosti.

Přesné informace o odměnách všech regulací dotčených pracovníků nejsou k dispozici. Realizace varianty B (tj. využití diskrece a vyloučení výjimky) by však s největší pravděpodobností znamenala rozšíření počtu pracovníků, u nichž by byla aplikována dotčená pravidla, resp. by varianta B přispěla ke zneprůhlednění systému odměňování. Dále je při realizaci varianty B nutné vzít v úvahu, že striktní uplatňování obezřetnostních pravidel by se mohlo negativně podepsat na řízení lidských zdrojů, kdy nelze vyloučit odliv pracovníků do jiných sektorů finančního trhu či zcela mimo sektor finančního trhu.

Další otázkou je poměrně složité obstarání nepeněžních nástrojů, prostřednictvím kterých jsou instituce povinny plnit své povinnosti. Tato povinnost je velmi často plněna prostřednictvím účelově vydávaných certifikátů a představuje tedy pro instituce administrativní zátěž, která v případě pracovníků s relativně nižší složkou pohyblivé části odměny již není přiměřená výsledku regulace. Realizace varianty B by pro instituce dále představovala i zvýšenou administrativní zátěž spočívající ve složitějším nastavení a vyhodnocování dotčených pracovníků, strukturovaného vyplácení odměn, následných doplatků odměn atd. Nelze navíc opomenout, že ačkoliv uplatnění obezřetnostních pravidel může vést ke snížení rizikového

profilu instituce, vždy v určité míře snižuje provázanost mezi odměnou a hospodářskými výsledky instituce.

V rámci dopadů je rovněž třeba se zabývat možným nepřímým vlivem uplatnění diskrece na výplatu náhrad z FPV, tj. na výplatu náhrad vkladů klientům bank a družstevních záložen v případě, že některá z nich bude nesolventní. Zde je třeba vzít v úvahu dopady varianty B spočívající na jednu stranu ve snížení rizikového profilu instituce a zároveň však i ve snížení provázanosti mezi odměnou a hospodářskými výsledky instituce.

Tabulka 6: Dopady uvažovaných variant řešení diskrečního ustanovení v čl. 94 odst. 5 CRD – Požadavky na výplatu pohyblivé složky odměny v případě pracovníků s relativně nízkou pohyblivou složkou odměny

Dopady	Varianta A	Varianta B
Posílení motivace pracovníků k obezřetnému řízení rizik	-	+
Zvýšení administrativní zátěže na straně institucí	+	--
Snížení konkurenceschopnosti instituce z hlediska řízení lidských zdrojů	+	-
Snížení provázanosti výkonnosti pracovníka s výsledkem instituce	+	-
Snížení rizika výplaty náhrad z FPV z důvodu snížení rizikového profilu instituce	-	+
Zvýšení rizika výplaty náhrad z FPV z důvodu snížení provázanosti mezi odměnou a hospodářskými výsledky instituce	+	-
Zvýšení složitosti regulace	+	-

3) KONZULTACE

ČNB: Podporuje variantu A, tj. nevyužít diskreci ke zpřísnění regulace odměňování a neodstraňovat tak úlevy uvedené v CRD V, které se týkají pracovníků s relativně nízkou pohyblivou složkou odměny.

ČBA: Považuje za vhodné postupovat dle varianty A. Nevidí důvod pro zpřísnění, tedy aby se postupovalo dle varianty B. Dle názoru ČBA již nyní uplatňovaná pravidla odměňování znesnadňují konkurenceschopnost bank na pracovním trhu a jsou velmi administrativně náročná.

AUI: Doporučuje nevyužít relevantní diskrece a tedy implementovat variantní řešení A, které je primárně odrazem uplatnění principu proporcionality. AUI má za to, že uplatnění předmětných obezřetnostních pravidel u pracovníka s vlivem na rizikový profil instituce bez ohledu na výši jeho pohyblivé složky odměny nelze považovat za faktor vedoucí ke snížení celkového rizikového profilu instituce, a tedy neshledává žádný pozitivní efekt uplatnění varianty B.

ADZ: Nemá k navržené variantě řešení připomínky.

AKAT: Nemá k navržené variantě řešení připomínky.

4) VYHODNOCENÍ JEDNOTLIVÝCH VARIANT

Při vyhodnocování diskrece je třeba se nejprve zabývat otázkou, zda jsou splněny podmínky pro její uplatnění uvedené v čl. 94 odst. 5 CRD.

První podmínkou, pro kterou mohou členské státy diskreci využít, jsou specifické rysy vnitrostátního trhu, pokud jde o praxi v oblasti odměňování. Podmínku by patrně bylo možné považovat za splněnou v případě velmi nízké platové hladiny v ČR. Průměrný roční výdělek v oblasti finančních služeb v ČR dosahuje částky 22 033 eur, přičemž růst mezd je v ČR velmi výrazný. Ačkoliv v porovnání s průměrným výdělkem v oblasti finančních služeb v EU (54 154 eur) je takový výdělek stále relativně nízký, představuje na druhou stranu jeden z nejvyšších v rámci deseti států, které vstoupily do EU od května 2004. Nelze tedy učinit jednoznačný závěr, že je český trh svojí podstatou specifický. Druhým důvodem, pro který je možné diskreci využít, je povaha povinností a pracovní náplně dotčených pracovníků. V této věci je však možné přisvědčit předpokladu uvedenému v recitálu CRD V, že klíčovou pro motivaci k převzetí rizika je právě výše pohyblivé složky odměny spojené s převzetím tohoto rizika.

S ohledem na nejednoznačnost splnění podmínek pro uplatnění předmětné diskrece bylo z důvodu opatrnosti přistoupeno k vyhodnocení jednotlivých variant.

Lze konstatovat, že pozitivním přínosem, který je důsledkem zpřísnování obezřetnostních požadavků (varianta B), je možné snižování rizikového profilu dotčené instituce. Již na evropské úrovni však bylo vyhodnoceno (viz recitál 7 CRD V), že relativně nižší pohyblivá složka odměny výrazně snižuje motivaci pracovníků k rizikovému chování a náklady na uplatnění obezřetnostních zásad tak přesahují jejich přínosy, zvláště pokud jde o požadavek odkladu výplaty pohyblivé složky odměny a výplatu její části v nepeněžních nástrojích. Vedle administrativních nákladů, které uplatňování těchto požadavků přináší, rovněž nelze opomenout negativní vliv na řízení lidských zdrojů, kdy uplatňování nepřiměřených regulatorních požadavků vytváří nerovné podmínky zejména při nábore nových pracovníků. Dále nelze učinit závěr, že by uplatňování předmětných obezřetnostních zásad mělo pozitivní dopad na výplatu náhrad z fondu pojištění vkladů. Z výše uvedených důvodů se nejvíce jako vhodné pravidla nastavená CRD V dále zpřísnovat (varianta B).

Pravidla nově zavedená CRD V pro vynětí definovaných pracovníků z obezřetnostních požadavků na výplatu pohyblivé složky odměny lze považovat za akceptovatelná a přiměřená. Nevyužití diskrece odpovídá i věcná a administrativní připravenost úvěrových institucí při plnění obezřetnostních požadavků. Nelze opomenout ani skutečnost, že instituce může u svých pracovníků či některých skupin pracovníků sama uplatnit specifická pravidla odměňování jdoucí nad rámec povinné regulace. Je proto žádoucí aplikaci výjimky nevyloučit a ponechat na samotných institucích, aby vlastní platovou politikou, která aplikaci přísnějších pravidel nevyklučuje, případně svůj rizikový profil samy regulovaly.

K implementaci se navrhuje varianta A - Umožnit úvěrovým institucím, aby se specifikovaná obezřetnostní pravidla odměňování nepoužila na pracovníky s relativně nízkou složkou odměny, a to i s ohledem na podpůrný argument, kterým je nejednoznačnost splnění podmínek pro její využití.

Čl. 109 odst. 6 CRD – Uplatňování pravidel odměňování na konsolidovaném základě

1) POPIS PROBLÉMU S VYMEZENÍM VARIANT

Bez ohledu na odstavce 4 a 5 tohoto článku mohou členské státy články 92, 94 a 95 uplatňovat na konsolidovaném základě na širší okruh dceřiných podniků a jejich pracovníků.

Dle čl. 92 odst. 1 CRD IV mají příslušné orgány povinnost zajistit uplatňování pravidel odměňování (čl. 92, 94 a 95 CRD IV) u institucí¹⁵ na úrovni skupiny, mateřské společnosti a dceřiných společností, včetně těch, které byly vytvořeny v offshore finančních centrech. CRD V toto ustanovení ruší a regulaci rozsahu aplikace pravidel odměňování v rámci skupiny přesouvá do čl. 109 CRD.

Ustanovení čl. 109 odst. 4 CRD stanovuje, že se pravidla odměňování obsažená v CRD nevztahují na dceřiné podniky usazené v EU, pokud podléhají zvláštním požadavkům na odměňování v souladu s jinými právními akty EU (např. AIFMD¹⁶ či Solvency II¹⁷), resp. na dceřiné podniky usazené ve třetí zemi, pokud by podléhaly těmto zvláštním požadavkům, jestliže by byly usazené v EU.

Ustanovení čl. 109 odst. 5 CRD z této výjimky vylučuje pracovníky dceřiných podniků, pokud je dceřiný podnik společností spravující aktiva nebo poskytující investiční služby a daní pracovníci jsou pověřeni prováděním pracovních činností, které mají bezprostřední podstatný vliv na rizikový profil nebo činnost institucí ve skupině. Toto ustanovení má za cíl předejít obcházení pravidel odměňování obsažených v CRD. Vzhledem ke konstrukci čl. 109 odst. 4 CRD by jinak instituce z EU mohly osoby s bezprostředním podstatným vlivem na svůj rizikový profil formálně přesunout do své dceřiné společnosti ve třetí zemi a vyhnout se tak povinnosti aplikovat na tyto osoby pravidla odměňování.

Tato změna v rozsahu aplikace pravidel odměňování je reakcí na současný stav, kdy se právní úprava odměňování nachází v čím dál více sektorových právních aktech EU, přičemž nejsou jasně stanovena pravidla pro určení aplikační přednosti při uplatňování pravidel na individuálním a na konsolidovaném základě. CRD V tedy staví najisto, že pokud dceřiný podnik podléhá v oblasti odměňování speciální sektorové regulaci, např. regulaci odměňování správců alternativních investičních fondů (AIFMD), plní na individuálním základě i nadále příslušné sektorové požadavky na odměňování, nikoliv požadavky CRD, jak by bez dalšího vyplývalo z čl. 109 odst. 2. Vzhledem k nárůstu speciální sektorové regulace, ke které v poslední době dochází, je důležitým aspektem i jasné stanovení vztahu mezi pravidly odměňování obsažených v CRD a speciální sektorovou regulací pro futuro. Dále se změna projeví u dceřiných podniků ve třetích zemích, které podléhají speciální sektorové regulaci odměňování. V závislosti na této speciální

¹⁵ S ohledem na podkapitolu 1.4.1 ZZ RIA jsou za relevantní instituce pro vyhodnocení diskrece považovány (a) banky včetně stavebních spořitelů (b) družstevní záložny (c) OCP 1. třídy s tím, že vzhledem k tomu, že v ČR žádný OCP 1. třídy nepůsobí, nebudeme je pro účely vyhodnocení diskrece brát v potaz.

¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011, o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu.

sektorové regulaci se na dotčené dceřiné podniky ve třetích zemích buď nebude uplatňovat žádná regulace odměňování, nebo pouze speciální sektorová regulace.

Členské státy jsou však nadány diskrecí uplatňovat pravidla odměňování na konsolidovaném základě na širší okruh dceřiných podniků a jejich pracovníků, i když by jinak (na základě čl. 109 odst. 4 CRD) byly z působnosti vyňaty.

Alternativně je tedy možné:

- A) Ponechat výjimku z uplatňování pravidel odměňování pro dceřiné podniky tak, jak ji přiznává čl. 109 odst. 4 CRD
- B) Uplatňovat pravidla odměňování na konsolidovaném základě na širší okruh dceřiných podniků

Varianta A nepředpokládá využití diskrece v čl. 109 odst. 6 CRD, varianta B předpokládá využití dané diskrece.

2) POPIS JEDNOTLIVÝCH VARIANT A JEJICH DOPADŮ

Varianta A: Ponechat výjimku z uplatňování pravidel odměňování pro dceřiné podniky tak, jak ji přiznává čl. 109 odst. 4 CRD

Tato varianta nepředpokládá uplatňování pravidel odměňování obsažených v CRD na dceřiné podniky usazené v EU, které podléhají speciální sektorové regulaci v oblasti odměňování, a na dceřiné podniky usazené ve třetí zemi, pokud by se na ně taková regulace vztahovala, jestliže by byly usazeny v EU, s výjimkou stanovenou v čl. 109 odst. 5 CRD.

Varianta B: Uplatňovat pravidla odměňování na konsolidovaném základě na širší okruh dceřiných podniků

Tato varianta předpokládá rozšíření okruhu dceřiných podniků, na které se mají uplatňovat pravidla odměňování obsažená v CRD. Mohlo by se jednat například o rozšíření pravidel odměňování na určité sektory nebo na dceřiné podniky splňující určitá zákonem stanovená kritéria.

Porovnání dopadů jednotlivých variant

Nevyužití diskrece by se projevilo snížením administrativní zátěže na straně institucí i ČNB, a to v důsledku zamezení regulace a dohledu odměňování na širší okruh dceřiných podniků v EU a deregulace některých dceřiných podniků ve třetích zemích. Dále je nutno brát ohled i na dopad regulace do konkurenceschopnosti institucí na trhu práce ve třetích zemích, která může být využitím diskrece narušena. Zatímco v EU by se na vyjmuté dceřiné podniky nadále vztahovala speciální sektorová regulace odměňování, ve třetích zemích by se při využití diskrece mohlo stát, že pravidla odměňování v CRD by se uplatňovala pouze na dceřiné podniky, které mají mateřský podnik v EU, zatímco na ostatní dceřiné podniky, jež nemají mateřský podnik usazený v EU, by se tato pravidla neuplatňovala. Na druhé straně je však nutno brát v úvahu potenciální zvýšení rizikového chování dotčených pracovníků a jejich dopad na rizikovost celé skupiny. Tento argument však není příliš silný, jelikož se výjimka z uplatňování pravidel odměňování obsažených v CRD vztahuje pouze na pracovníky, kteří budou nadále podléhat speciální sektorové regulaci. Zvýšení rizikového chování hrozí u některých dceřiných společností usazených ve třetích zemích, nicméně vzhledem k ustanovení čl. 109 odst. 5 CRD je v rámci skupiny taková hrozba značně limitována.

Tabulka 7: Dopady jednotlivých variant

Dopady	Varianta A	Varianta B
Administrativní zátěž pro instituce a ČNB	++	-
Motivace pracovníků k obezřetnému řízení rizik	-	+
Konkurenceschopnost instituce z hlediska řízení lidských zdrojů	+	-

3) KONZULTACE

ČNB: Podporuje variantu A, tj. uplatnit pravidlo odměňování pro dotčené dceřiné podniky tak, jak je uvedeno čl. 109 odst. 4 CRD a nevyužít diskreci v čl. 109 odst. 6 CRD.

ČBA: Považuje za adekvátní variantu A.

AUI: Doporučuje předmětnou diskreci nevyužít a tedy implementovat řešení uvedené pod výše vymezenou variantou A.

ADZ: Nemá k navržené variantě řešení připomínky.

AKAT: Nemá k navržené variantě řešení připomínky.

4) VYHODNOCENÍ JEDNOTLIVÝCH VARIANT

Z porovnání a zhodnocení variant vyplývá, že ponechání výjimky z uplatňování pravidel odměňování pro dceřiné podniky, jak je přiznáno čl. 109 odst. 4 CRD dle varianty A, se jeví jako vhodnější řešení. Hlavním argumentem je snížení administrativní zátěže způsobené zamezením dvojí regulace odměňování dceřiných podniků v EU a deregulací některých dceřiných podniků ve třetích zemích. Proti tomu stojí argument snížení rizikového chování pracovníků u dceřiných podniků v EU. Jak je však popsáno výše, jeho negativní dopady jsou čl. 109 odst. 5 CRD značně limitovány. **K implementaci se navrhuje varianta A: Ponechat výjimku z uplatňování pravidel odměňování pro dceřiné podniky tak, jak ji přiznává čl. 109 odst. 4 CRD**

Čl. 4 odst. 1 bod 145 písm. b) CRR – Jedna z podmínek ve vymezení tzv. malé a nepříliš složité instituce

1) POPIS PROBLÉMU S VYMEZENÍM VARIANT

Členské státy mohou snížit hraniční hodnotu výše aktiv, kterou nesmí instituce překročit, aby splnila jednu z podmínek pro kvalifikaci malé a nepříliš složité instituce.

S ohledem na uplatňování zásady proporcionality zavádí čl. 4 odst. 1 bod 145 CRR nový institut tzv. *malé a nepříliš složité instituce*, jež mohou využít dílčí úlevy z některých obezřetnostních požadavků. Jde o možnost použít zjednodušený výpočet ukazatele čistého stabilního financování (dále jen „NSFR“) dle čl. 428ai až 428az CRR, snížení četnosti a rozsahu povinně zpřístupňovaných informací dle čl. 433b CRR a nižší požadavky na podávání zpráv dle čl. 430 odst. 8 CRR.

Označení instituce za malou a nepříliš složitou je odvislé od splnění řady kvalitativních a kvantitativních kritérií. To reflektuje definice malé a nepříliš složité instituce zavedením 9 podmínek, jež musí daná instituce splnit kumulativně, pakliže se chce kvalifikovat jako malá a nepříliš složitá, a těžit tak z úlev v požadavcích. Podle zmíněného čl. 4 odst. 1 bod 145 CRR se jedná o tyto podmínky:

- a) *není velkou institucí;*
- b) *celková hodnota jejích aktiv na individuálním základě, nebo v příslušných případech na konsolidovaném základě, v souladu s tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU je za období čtyř let bezprostředně předcházejících aktuálnímu ročnímu vykazovanému období v průměru rovna hraniční hodnotě 5 mld. eur nebo je nižší; členské státy mohou tuto hraniční hodnotu snížit;*
- c) *nepodléhá ve vztahu k plánování ozdravných postupů a řešení krize v souladu s článkem 4 směrnice 2014/59/EU žádným povinnostem nebo podléhá zjednodušeným povinnostem;*
- d) *její obchodní portfolio se podle čl. 94 odst. 1 považuje za malé obchodní portfolio;*
- e) *celková hodnota jejích derivátových pozic, jež drží se záměrem obchodovat, nepřekračuje 2 % jejích rozvahových a podrozvahových aktiv a celková hodnota jejích celkových derivátových pozic nepřekračuje 5 %, přičemž obě hodnoty se vypočítají podle čl. 273a odst. 3;*
- f) *více než 75 % konsolidovaných celkových aktiv a závazků instituce – v obou případech s vyloučením expozic uvnitř skupiny – se týká aktivit s protistranami, které se nacházejí v Evropském hospodářském prostoru;*
- g) *instituce ke splnění obezřetnostních požadavků podle tohoto nařízení nepoužívá interní modely, přičemž tato podmínka neplatí pro dceřiné podniky, které používají interní modely vytvořené na úrovni skupiny, pokud daná skupina podléhá požadavkům na zpřístupňování informací stanoveným v článcích 433a nebo 433c na konsolidovaném základě;*
- h) *instituce nevznesla u příslušného orgánu námitku proti tomu, aby byla považována za malou a nepříliš složitou instituci;*
- i) *příslušný orgán nerozhodl, že na základě analýzy velikosti, propojenosti, složitosti či rizikového profilu nelze instituci považovat za malou a nepříliš složitou instituci;*

Diskreční ustanovení, které je obsaženo v písmeni b), opravňuje členský stát hraniční hodnotu tam uvedenou dle svého uvážení případně snížit, tak aby zohledňovala specifika národního trhu.

Identifikování vhodných variant řešení diskrečního ustanovení

Alternativně je možné:

- A) Nesnižovat hraniční hodnotu výše aktiv 5 mld. eur uvedenou v CRR II
- B) Snížit hraniční hodnotu výše aktiv pod 5 mld. eur

Varianta A představuje nevyužití diskrece v čl. 4 odst. 1 bod 145 CRR, varianta B předpokládá využití dané diskrece.

2) POPIS JEDNOTLIVÝCH VARIANT A JEJICH DOPADŮ

V této části jsou nejprve blíže popsány aspekty jednotlivých variantních řešení určení hraniční hodnoty výše aktiv. Dále jsou specifikovány dopady uvažovaných variantních řešení.

Varianta A: Nesnižovat hraniční hodnotu výše aktiv 5 mld. eur uvedenou v CRR II

Tato varianta umožňuje využití dílčích úlev z regulatorních pravidel pro co nejširší okruh institucí, a tudíž nepředpokládá využití diskrečního ustanovení. Pro vyhodnocení této varianty je třeba: 1) vymezit subjekty v ČR, jež se mohou potenciálně kvalifikovat jako malá a nepřiliš složitá instituce – to bylo provedeno v kapitole 1.4.1, podle níž se jedná o 24 bank (včetně 5 stavebních spořitelén) a 9 družstevních záložén, a 2) z identifikovaných subjektů vybrat ty, které splní všech 9 podmínek uvedených v čl. 4 odst. 1 bod 145 CRR při výchozí, tj. nesnížené, hraniční hodnotě aktiv 5 mld. eur.

Identifikace subjektů splňujících čl. 4 odst. 1 bod 145 CRR při výchozí hraniční hodnotě aktiv

Byť dle čl. 4 odst. 1 bod 145 CRR musí instituce, aby mohla být kvalifikována jako malá a nepřiliš významná, splnit kumulativně veškeré podmínky, tak není efektivní zkoumat všechny podmínky pro všechny instituce. Namísto toho je při analýze postupováno vylučovací metodou, kdy v případě, že daná instituce nesplní některou podmínku, již není dále zkoumána. Analýzu dat zde provedla a pro účely ZZ RIA dodala ČNB. Okruh zkoumaných subjektů, jak bylo ukázáno v kapitole 1.4.1, je omezen na 24 bank a 9 družstevních záložén, jež mají sídlo v ČR a nad nimiž vykonává dohled ČNB. Data pro účely vyhodnocení jednotlivých podmínek jsou brána za rok 2018, pokud není stanoveno jinak.

Z důvodu naplnění kvalifikačních kritérií velké instituce podle čl. 4 odst. 1 bod 146 CRR by nesplnilo podmínku podle písmena a) celkem 5 bank¹⁸. Pro účely posouzení podmínky podle písmena b) by mělo ze zbývajících 19 bank celkovou hodnotu aktiv na individuálním základě, nebo v příslušných případech na konsolidovaném základě, v souladu s CRR/CRD za období let 2015 až 2018 v průměru rovnu nebo vyšší než 5 mld. eur celkem 5 bank¹⁹. V případě družstevních záložén je maximálně možná výše celkové hodnoty aktiv dána zákonem, když zákon o družstevních záložnách v § 8 odst. 2 a 3 omezuje výši bilanční sumy družstevní záložny na maximální hodnotu zhruba 200 miliónů eur. Tj. před vyhodnocením další podmínky zůstává 14 bank a všech 9 družstevních záložén.

---

¹⁸ Pro ověření podmínky byl použit seznam jiných systémově významných institucí uveřejněný ČNB.

¹⁹ Celková výše aktiv byla zjištěna jako průměr hodnot vykázaných v hlášení FISIFE10 Rozvaha a podrozvaha (FIS10_11 Aktiva v základním členění - informační prvek FIN0001) k 31. 12. 2015, 31. 12. 2016, 31. 12. 2017 a 31. 12. 2018, následně přepočtený kurzem 25,64 CZK/eur.

Dále podle podmínky v písmeni c) instituce nesmí podléhat žádným povinnostem nebo podléhat zjednodušeným povinnostem ve vztahu k plánování ozdravných postupů a řešení krize v souladu s čl. 4 směrnice BRRD. Čl. 4 BRRD je transponován § 8 a § 18 zákona č. 374/2015 Sb. o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu (dále jen „ZoPRK“). Dle § 8 ZoPRK ČNB může omezit rozsah požadavků na ozdravný plán (§ 9 ZoPRK) a stanovit odlišně termín pro sestavení ozdravných plánů a frekvenci jejich pravidelné aktualizace, dle § 18 odst. 4 ZoPRK ČNB může uplatnit zjednodušení týkající se řešení krize instituce. Ze zbývajících 14 bank a 9 družstevních záložen mělo dle vyjádření příslušného útvaru ČNB stanoveno podle čl. 4 BRRD zjednodušené povinnosti 8 bank a všechny družstevní záložny.

Podle čl. 94 odst. 1 CRR by neměly malé obchodní portfolio ze zbývajících subjektů celkem 3 banky a 1 družstevní záložna, čímž by nesplnily podmínku podle písmena d)²⁰. Podmínka podle písmena e) týkající se poměru mezi derivátovými pozicemi a aktivy instituce by pak vyřadila z možnosti kvalifikovat se jako malá a nepřiliš složitá instituce další 3 banky a 1 družstevní záložnu²¹.

---

²⁰ Pro ověření podmínky, že obchodní portfolio se považuje za malé obchodní portfolio, byl zjištěn objem rozvahových a podrozvahových položek instituce zahrnutých do obchodního portfolia a vyhodnocen, zda je nejvýše roven 5 % celkových aktiv instituce a 50. mil. eur. Objem rozvahových a podrozvahových položek zahrnutých do obchodního portfolia byl zjištěn jako součet průměrů absolutních hodnot pozic, a to dlouhých pozic derivátů, krátkých pozic derivátů, dlouhých pozic ostatních aktiv a závazků, krátkých pozic ostatních aktiv a závazků, vykázaných v hlášení COSIFE50 Tržní riziko (COS50_11 Kapitálový požadavek k pozičnímu riziku obchodovaných dluhových nástrojů při STA - informační prvky MKR0003, MKR0004, COS50_41 Kapitálový požadavek k pozičnímu riziku akcií při STA - informační prvky MKR0031, MKR0032) k 31. 3. 2018, 30. 6. 2018, 30. 9. 2018 a 31. 12. 2018, přepočtených kurzem 25,64 CZK/EUR. Celková aktiva byla zjištěna jako průměr hodnot vykázaných v hlášení FISIFE10 Rozvaha a podrozvaha (FIS10_11 Aktiva v základním členění - informační prvek FIN0001) k 31. 3. 2018, 30. 6. 2018, 30. 9. 2018 a 31. 12. 2018, přepočtený kurzem 25,64 CZK/EUR.

²¹ Pro ověření podmínky týkající se derivátových pozic byla zjištěna celková hodnota derivátových pozic, jež instituce drží se záměrem obchodovat, a byla vyhodnocena, zda nepřekračuje 2 % rozvahových a podrozvahových aktiv instituce. Dále byla zjištěna celková hodnota jejich celkových derivátových pozic a byla vyhodnocena, zda nepřekračuje 5 % rozvahových a podrozvahových pozic instituce. Celková hodnota derivátových pozic bank držených se záměrem obchodovat byla vypočtena jako dvojnásobek součtu průměrů jmenovitých hodnot derivátů k obchodování vykázaných v hlášení FISIFE40 Doplnkové informace k rozvaze (FIS40_41 Deriváty k obchodování) po vyloučení jmenovitých hodnot derivátů použitých pro ekonomické zajištění vykázaných v hlášení FISIFE40 Doplnkové informace k rozvaze (FIS40_42 Deriváty k obchodování použité pro ekonomické zajištění a OTC deriváty k obchodování podle protistran) k 31. 3. 2018, 30. 6. 2018, 30. 9. 2018 a 31. 12. 2018, přepočtených kurzem 25,64 CZK/EUR. Celková hodnota všech derivátových pozic bank byla vypočtena jako dvojnásobek součtu průměrů jmenovitých hodnot derivátů k obchodování vykázaných v hlášení FISIFE40 Doplnkové informace k rozvaze (FIS40_41 Deriváty k obchodování) k 31. 3. 2018, 30. 6. 2018, 30. 9. 2018 a 31. 12. 2018, přepočtených kurzem 25,64 CZK/EUR, a průměrů jmenovitých hodnot zajišťovacích derivátů vykázaných v hlášení FISIFE40 Doplnkové informace k rozvaze (FIS40_43 Zajišťovací deriváty) k 31. 3. 2018, 30. 6. 2018, 30. 9. 2018 a 31. 12. 2018, přepočtených kurzem 25,64 CZK/EUR. Vzhledem k tomu, že v případě družstevních záložen nejsou informace o derivátech součástí hlášení FISIFE40 Doplnkové informace k rozvaze, byl použit dvojnásobek jmenovitých hodnot derivátů sjednaných za účelem obchodování nebo spekulace a derivátů sjednaných za účelem zajišťování, uveřejněných družstevními záložnami k 31. 12. 2018 podle vyhlášky č. 163/2014 Sb. a přepočtených kurzem 25,64 CZK/EUR. Rozvahová a podrozvahová aktiva byla vypočtena jako součet rozvahových aktiv a podrozvahových aktiv. Rozvahová aktiva byla vypočtena jako průměr hodnot vykázaných v hlášení FISIFE10 Rozvaha a podrozvaha (FIS10_11 Aktiva v základním členění - informační prvek FIN0001) k 31. 3. 2018, 30. 6. 2018, 30. 9. 2018 a 31. 12. 2018, přepočtený kurzem 25,64 CZK/EUR. Podrozvahová aktiva byla vypočtena jako součet průměrů jmenovitých hodnot poskytnutých úvěrových příslibů,

U podmínky podle písmena f) bylo předpokládáno, že ji splňují všechny instituce, které splnily podmínky a) až e). Podle vyjádření příslušného útvaru ČNB rovněž žádná z institucí splňujících podmínky a) až e) nepoužívala interní modely mimo skupinu, jak požaduje písmeno g). Splnění podmínky podle písmena h) je pak na vůli dané instituce, zda nevznese u ČNB námitku proti tomu, aby byla považována za malou a nepříliš složitou. Poslední podmínka podle písmena i) pak dává pravomoc ČNB rozhodnout, že byt by byly splněny podmínky předchozí, tak stejně na základě analýzy velikosti, propojenosti, složitosti či rizikového profilu nelze instituci považovat za malou a nepříliš složitou instituci. Pro účely vyhodnocení se předpokládá, že by oprávněná instituce nevznese námitku podle písmena h), a stejně tak, že by ČNB nevyužila jí svěřené pravomoci v písmeni i).

Závěrem tedy pouze 2 banky z 24 bank působících aktuálně v ČR splňovaly kvalifikační kritéria malé a nepříliš složitě instituce. Naopak většina družstevních záložen – konkrétně 7 z 9 – působících aktuálně v ČR by mohla využít dílčí úlevy z některých omezujících požadavků spojených s kvalifikací jakožto malá a nepříliš složitá instituce.

Výše popsaný proces Identifikace subjektů splňujících čl. 4 odst. 1 bod 145 CRR při výchozí hraniční hodnotě aktiv je zobrazen v následující tabulce:

Tabulka 8: Subjekty splňující čl. 4 odst. 1 bod 145 CRR při výchozí hraniční hodnotě aktiv

#	Typ úvěrové instituce	a) není velká	b) BS ≤ 5 mld. €	c) BRRD zjednoduš.	d) malé obchodní portfolio	e) deriváty ≤ 2 %, ≤ 5 %	f) > 75 % v EHP	g) bez modelů mimo skup.
1	Banka	ne	ne	Neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno
2	Banka	ne	ne	Neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno
3	Banka	ne	ne	Neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno
4	Banka	ne	ne	Neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno
5	Banka	ne	ne	Neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno
6	Banka	ano	ne	Neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno
7	Banka	ano	ne	Neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno
8	Banka	ano	ne	Neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno
9	Banka	ano	ne	Neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno
10	Banka	ano	ne	Neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno
11	Banka	ano	ano	Ne	neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno
12	Banka	ano	ano	Ne	neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno
13	Banka	ano	ano	Ne	neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno
14	Banka	ano	ano	Ne	neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno
15	Banka	ano	ano	Ano	ne	neřešeno	neřešeno	neřešeno
16	Banka	ano	ano	Ano	ano	ne	neřešeno	neřešeno
17	Banka	ano	ano	Ne	neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno
18	Banka	ano	ano	Ne	neřešeno	neřešeno	neřešeno	neřešeno
19	Banka	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano

poskytnutých finančních záruk a ostatních poskytnutých příslibů vykázaných v hlášení FISIFE10 Rozvaha a podrozvaha (FIS10_21 Poskytnuté úvěrové a jiné přísliby a finanční záruky) k 31. 3. 2018, 30. 6. 2018, 30. 9. 2018 a 31. 12. 2018, přepočtených kurzem 25,64 CZK/EUR.

20	Banka	ano	ano	ano	ano	ne	neřešeno	Neřešeno
21	Banka	ano	ano	ano	ano	ne	neřešeno	Neřešeno
22	Banka	ano	ano	ano	ne	neřešeno	neřešeno	Neřešeno
23	Banka	ano	ano	ano	ne	neřešeno	neřešeno	Neřešeno
24	Banka	ano	ano	ano	ano	ano	ano	Ano
1	Družstevní záložna	ano	ano	ano	ano	ano	ano	Ano
2	Družstevní záložna	ano	ano	ano	ne	neřešeno	neřešeno	Neřešeno
3	Družstevní záložna	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano
4	Družstevní záložna	ano	ano	ano	ano	ne	neřešeno	Neřešeno
5	Družstevní záložna	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano
6	Družstevní záložna	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano
7	Družstevní záložna	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano
8	Družstevní záložna	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano
9	Družstevní záložna	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano

Varianta B: Snížit hraniční hodnotu výše aktiv pod 5 mld. eur

Tato varianta předpokládá využití diskrečního ustanovení a snížení hraniční hodnoty výše aktiv pod 5 mld. eur tak, aby zohledňovala případná specifika českého bankovního trhu. Určení konkrétní snížené hraniční hodnoty výše aktiv (např. navázáním na maximální bilanční sumu družstevní záložny podle § 8 odst. 2 a 3 zákona o družstevních záložnách) bude provedeno až v případě, kdy by byla varianta B obecně vyhodnocena jako vhodnější.

Porovnání dopadů jednotlivých variant

Obě varianty představují zmírnění regulatorních požadavků stanovených v CRR II kladených na instituce. Dopady jednotlivých variant se tak neliší ve svém kvalitativním aspektu, ale pouze v aspektu kvantitativním, tj. jaké množství institucí působících v ČR bude moci dílčí úlevy z některých obezřetnostních požadavků využít.

Z kvalitativního pohledu, jak již bylo řečeno v části první, se jedná o možnost využít zjednodušený výpočet NSFR dle čl. 428ai až čl. 428az CRR, snížení četnosti a rozsahu povinně zpřístupňovaných informací dle čl. 433b CRR a nižší požadavky na podávání zpráv dle čl. 430 odst. 8 CRR. Ve všech případech se jedná o úsporu administrativních nákladů. V případě podávání zpráv se očekává snížení o 10 - 20 % na základě čl. 430 odst. 8 písm. e) CRR, podle něhož EBA sdělí Komisi do 28. června 2020, mimo jiné, jak snížit požadavky na podávání zpráv v případě malých a nepříliš složitých institucí, přičemž EBA za tímto účelem usiluje o snížení očekávaných průměrných nákladů alespoň o 10 %, avšak v ideálním případě o 20 %. U zjednodušeného výpočtu NSFR a snížení četnosti a rozsahu povinně zpřístupňovaných informací pak nemá MF odhad procentuálního snížení nákladů k dispozici.

Celkový dopad snížení nákladů na sektor úvěrových institucí je tak násobkem množství institucí oprávněných využít dílčí úlevy a vyšší průměrné úspory za instituci plynoucí z těchto úlev. Rozdíl mezi variantou A a variantou B je pak pouze v množství oprávněných subjektů.

Obě varianty též sdílejí ve svém kvalitativním a také kvantitativním aspektu negativum v podobě zvýšených nákladů na straně ČNB plynoucích ze zavádění dvojích standardů podávání zpráv.

Při porovnání dopadů jednotlivých variant je zároveň vhodné vzít v úvahu fakt, že využití principu proporcionality při aplikaci regulačních pravidel ve své podstatě nemusí dopadat na plnění obezřetnostních požadavků, nýbrž především působí ve vztahu ke snížení administrativních nákladů.

Dochází k proporcionalní korekci aplikace regulačních pravidel a obezřetnostních požadavků na množinu institucí, jejichž souhrnná bilanční suma představuje méně než 1 % sektoru úvěrových institucí jako celku. Zároveň je vhodné připomenout, že většina předmětných institucí spadá do sektoru družstevních záložen, jehož regulace byla v uplynulých letech podrobena výraznější revizi (srov. „pravidlo desetinásobku“) a rizika a náklady dohledu spojená s tímto sektorem tak byla významně snížena.

Závěr, že proporcionalnější aplikace regulačních pravidel by neměla vést ke zvýšení rizik, lze doložit na příkladu zjednodušeného výpočtu NSFR, kdy zjednodušení bylo dosaženo tím, že pro účely výpočtu a výkaznictví se shromažďuje méně datových vstupů, zároveň však bylo úpravou (zvýšení počtu kategorií požadovaného stabilního financování) v průběhu legislativního procesu zajištěno, aby zjednodušená verze NSFR zůstala přinejmenším stejně konzervativní a obezřetnostní (podle analýzy EK) jako její plnohodnotná verze.

Jako ultima ratio pak je třeba vždy pamatovat na poslední z podmínek, umožňujících subsumpci instituce pod kategorii malých a nepříliš institucí, totiž souhlas národního orgánu dohledu s takovým označením instituce. Stejná podmínka je pak explicitně uvedena i u možnosti malé a nepříliš složité instituce využít zjednodušený výpočet NSFR, kdy orgán dohledu může po instituci požadovat použití plnohodnotného NSFR, pokud to tento uzná za žádoucí.

Tabulka 9: Dopady jednotlivých variant stanovení hraniční hodnoty výše aktiv

Dopady	Varianta A	Varianta B
Snížení administrativních nákladů institucí v důsledku zjednodušené verze NSFR.	++	+
Snížení administrativních nákladů institucí v důsledku snížení četnosti a rozsahu povinně zpřístupňovaných informací.	++	+
Snížení administrativních nákladů institucí v důsledku úlev z požadavků na podávání zpráv.	++	+
Zvýšené náklady na straně ČNB v důsledku nutnosti procesovat dvojité standardy podávání zpráv.	-	-

3) KONZULTACE

ČNB: Podporuje variantu A, tj. nesnižovat hraniční hodnotu výše aktiv 5 mld. eur uvedenou v CRR II.

ČBA: Nevidí důvod pro snížení prahové hodnoty a je tedy pro využití varianty A. Jakékoli, byť mírné snížení administrativní zátěže je ze strany ČBA vítáno.

AUI: Podporuje nevyužít relevantní diskrece a tedy implementovat variantní řešení A, umožňující využití dílčích úlev z regulačních pravidel pro co nejširší okruh institucí.

ADZ: Nemá k navržené variantě řešení připomínky.

AKAT: Nemá k navržené variantě řešení připomínky.

4) VYHODNOCENÍ JEDNOTLIVÝCH VARIANT

Z porovnání a zhodnocení variant vyplývá, že nevyužití diskrečního ustanovení, tj. ponechání hraniční hodnoty výše aktiv na 5 mld. eur pro tuzemský sektor úvěrových institucí, se jeví jako nejvhodnější. Hlavním argumentem je očekávané snížení administrativních nákladů pro co nejširší segment bank a družstevních záložen působících na českém trhu, kde nejvyšší úspory se předpokládají v důsledku úlev z požadavků na podávání zpráv a v menší míře pak vlivem snížení četnosti a rozsahu povinně zpřístupňovaných informací a zjednodušené verze NSFR. Zvýšené náklady na straně ČNB v důsledku nutnosti procesovat dvojitě standardy podávání zpráv nejsou odvislé od množství dotčených subjektů, a tudíž nejsou důvodem pro omezování jejich množství.

K implementaci se navrhuje varianta A: Nesnižovat hraniční hodnotu výše aktiv 5 mld. eur uvedenou v CRR II.

4. Výběr nejvhodnějšího řešení

Níže je uvedeno shrnutí všech řešení, které MF navrhuje uplatnit v souvislosti s předkládaným zákonem.

Tabulka 10: Shrnutí nejvhodnějšího řešení

Článek/ odstavec	Popis diskrečního ustanovení	Vybraná varianta dané diskrece
čl. 94 odst. 4 CRD	Požadavky na výplatu pohyblivé složky odměny v případě určitých institucí	Varianta A: Stanovit prahovou hodnotu bilanční sumy ve výši 5 mld.
Čl. 94 odst. 5 CRD	Požadavky na výplatu pohyblivé složky odměny v případě pracovníků s relativně nízkou pohyblivou složkou odměny	Varianta A: Umožnit úvěrovým institucím, aby se specifikovaná omezovací pravidla odměňování nepoužila na pracovníky s relativně nízkou složkou odměny
Čl. 109 odst. 6 CRD	Uplatňování pravidel odměňování na konsolidovaném základě	Varianta A: Ponechat výjimku z uplatňování pravidel odměňování pro dceřiné podniky tak, jak ji přiznává čl. 109 odst. 4 CRD
Čl. 4 odst. 1 bod 145 písm. b) CRR	Jedna z podmínek ve vymezení malé a nepřiliš složité instituce	Varianta A: Nesnižovat hraniční hodnotu výše aktiv na 5 mld. eur uvedenou v CRR II

5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Implementace vybraných variant řešení diskrečních ustanovení obsažených v CRD V bude provedena novelou zákona o bankách, zákona o spořitelních a úvěrních družstvech a zákona o podnikání na kapitálovém trhu, resp. vyhláškou ČNB. Vybraná varianta řešení diskrečního ustanovení obsažená v CRR II (nevyužití diskrece) nebude s ohledem na přímou použitelnost CRR II promítnuta do žádného právního předpisu. Vynucování navrhované právní úpravy bude provádět ČNB jakožto orgán dohledu. Pokud jde o regulaci výplaty pohyblivé složky odměny, jsou k vynucování určeny sankce uvedené v § 36e odst. 2 písm. a) zákona o bankách, § 27b odst. 2 písm. a) zákona o spořitelních a úvěrních družstvech a § 164 odst. 1 písm. d) a e) zákona o podnikání na kapitálovém trhu (systém odměňování je povinnou součástí řídicího a kontrolního systému instituce).

6. Přezkum účinnosti regulace

Přezkum účinnosti a vhodnosti vybraných variant řešení diskrečních ustanovení v CRD V a CRR II bude proveden MF jako ústředním orgánem státní správy pro finanční trh formou vytvoření zprávy, v níž budou shrnuty klíčové informace o průběhu a výsledcích provedeného přezkumu.

Zpráva o přezkumu bude vytvořena do 5 let od nabytí účinnosti právních předpisů transponujících CRD V do českého právního řádu, která se předpokládá od 29. 12. 2020.

Od účinnosti právních předpisů transponujících CRD V mohou instituce při splnění předepsaných podmínek uplatňovat výjimky z pravidel odměňování týkající se výplaty pohyblivé složky odměny a zároveň ponechat výjimku z uplatňování pravidel odměňování pro dceřiné podniky. Zároveň bude ode dne použití nařízení CRR II (28. 6. 2021) platit vymezení malých a nepřiliš složitých institucí, jež mohou

využít dílčí úlevy z obezřetnostních požadavků, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 1 bod 145 CRR, tedy bez využití diskrece; tuto lhůtu lze považovat pro vyhodnocení řešení diskrečního ustanovení CRR za dostatečnou, a to i vzhledem k tomu, že nebyla identifikována žádná podstatná rizika, která by se mohla v tomto období projevit.

Při přezkumu vhodnosti zvolených variant řešení diskrečních ustanovení bude rovněž nezbytné využít pokyny EBA, které EBA vydá v souladu s čl. 94 odst. 7 CRD, budou-li při přezkumu již k dispozici (CRD V neobsahuje lhůtu, ve které je EBA povinna pokyny vydat). Tyto pokyny mají za cíl usnadnit provedení výjimek a diskrecí uvedených v čl. 94 CRD a zajistit jejich jednotné uplatňování. Dále se předpokládá, že relevantní informace bude rovněž možné čerpat ze zprávy o přezkumu uplatňování výjimek z odměňování, kterou vytvoří EK na základě úzké spolupráce s EBA (viz čl. 94 odst. 6 CRD); zpráva by měla být zpracována v průběhu roku 2023.

Zpráva o přezkumu se bude opírat také o sběr dat a poznatky nabyté při činnosti ČNB jakožto orgánu dohledu, které budou pro vyhodnocení účinnosti regulace klíčové, případně o poznatky dalších subjektů finančního trhu (zejména jednotlivých profesních asociací).

7. Konzultace a zdroje dat

Data použitá v této ZZ RIA pochází jednak z veřejně dostupných zdrojů, a to zejména z povinně uveřejňovaných informací a výročních zpráv institucí a dále ze zdrojů poskytnutých ČNB, se kterou MF během příprav a tvorby ZZ RIA i v průběhu přípravy celého zákona spolupracovalo. V této souvislosti se jedná především o údaje, které ČNB získává od finančních institucí v rámci pravidelného podávání zpráv podle příslušného přímo použitelného předpisu EU.

Pokud jde o konzultace k vyhodnocení jednotlivých diskrečních ustanovení, probíhala jednání jak s ČNB, tak s profesními asociacemi působícími v oblasti finančního trhu (především ČBA, dále AUI, ADZ, AKAT).

Jak ČNB tak ČBA byla oslovena jak s dotazy, které mířily na zkušenosti s dosavadní regulací týkající se odměňování (zejména pokud jde o hodnocení její účinnosti z pohledu snižování rizik a zkušenosti s administrativní náročností). S ČBA byl rovněž konzultován přínos úlev, které jsou spojeny s identifikací instituce jako malé a nepřilíš významné. ČNB konstatovala, že nově zaváděná jednotná pravidla CRD V pro vynětí určitých institucí a pracovníků z těchto požadavků na odměňování se jeví jako akceptovatelná jak vzhledem ke struktuře a velikosti institucí v ČR, tak vzhledem k systémům a úrovni odměňování v ČR. Rovněž ČBA se přiklonila k nastavení předmětných pravidel tak, jak je zavádí CRD V, bez využití diskrece členského státu. ČBA zdůraznila i značnou administrativní náročnost spojenou s regulací odměňování.

V závěrečné fázi přípravy ZZ RIA byly osloveny i další profesní organizace (spolu s ČNB a ČBA), aby se vyjádřily k navrženému vyhodnocení řešení – výsledky konzultace jsou uvedeny u jednotlivých diskrecí.

8. Seznam zkratk

AIFMD	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011, o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010
BCBS	Basilejský výbor pro bankovní dohled (Basel Committee on Banking Supervision)
BRRD	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků
CRD	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, v platném znění
CRD IV	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, ve znění před platností CRD V
CRD V	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2019/878/EU ze dne 20. května 2019 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky
CRR	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, v platném znění
CRR I	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, ve znění před platností CRD II
CRR II	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012
ČBA	Česká bankovní asociace
ČNB	Česká národní banka
ČR	Česká republika
DGSD	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů
EBA	Evropský orgán dohledu pro bankovníctví (European Banking Authority)
EK	Evropská komise

EU	Evropská unie
FPV	Fond pojištění vkladů spravovaný Garančním systémem finančního trhu
G-SIIs	Globální systémově významné instituce Global systemically important institutions
IFR	Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014
IFD	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU
MDA	Nejvyšší částka pro účely rozdělování zisku a výplaty dividend (Maximum distributable amount)
MF	Ministerstvo financí
MREL	Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky (Minimum Requirement for Own Funds and Eligible Liabilities)
OCP	Obchodník s cennými papíry
Solvency II	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu
SRMR	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010
SREP	Proces dohledu a hodnocení (Supervisory review and evaluation)
TLAC	Požadavek na celkovou kapacitu absorbovat ztráty Total Loss-Absorbing Capacity
ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ ČNB	Úřední sdělení České národní banky ze dne 18. 9. 2014 k výkonu činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry – odměňování
VYHLÁŠKA ČNB	Vyhláška České národní banky č. 163/2014 Sb., o výkonu činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry
ZoB	Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů
ZSÚD	Zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech, ve znění pozdějších předpisů
ZOPRK	Zákon č. 374/2015 Sb. o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění pozdějších předpisů

ZPKT	Zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů
ZZ RIA	Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace